

TWEEJARIGE MASTERS EEN FEIT
Discobar A Moeder op de The Proms
Waar goedkoop tafelen?
De moraliteit van videogames

Korting in mijn soep

Redacteur zijn van een studentenblad heeft zo zijn voordelen. Deze maand gingen enkele redacteurs langs alle betaalbare restaurants in de buurt van de universiteit. Naast enkele extra kilo's kwamen ze terug met de 'dwars-waar-kan-ik-lekker-eten-gids'.

Spammail

De UA-webmail wordt dagelijks overspoeld met uitnodigingen voor de Shut Up and Lick Me td, vragen om foto's op Facebook te 'liken', zoekertjes van de nodige boeken of "in welk lokaal hebben wij les?" Dat zat ons dermate dwars dat we er een artikel aan wijden.

Discobar A Moeder

A moeder is zo dom, toen ze tram 6 moest nemen, twee keer tram 3 nam. *A moeder* is zo dik, wanneer haar bieper gaat denkt iedereen dat ze achteruit rolt. *A moeder* is een discobar die op The Proms draaide en dwars in Rotterdam interviewde.

Moral Kombat

Opeens mept iemand met een honkbalbat je het hoofd in. Hij steelt de auto van de Antwerpse politie om die dan van de Lange Wapper te laten donderen. Vinden we dit moreel? Daar proberen Karolien Poels en Steven Malliet een antwoord op te vinden in hun boek 'Vice City Virtue, Moral Issues in Digital Game Play'.

Antwerpen

- 18 **Centerfold**
Pathos van de pathologie
- 22 **De uren met Verschueren**
In de Seefhoek
- 24 **Ober, er zit een studenten-korting in mijn soep**
de 'dwars-waar-kan-ik-lekker-eten-gids'
- 31 **Column Maarten Inghels**
De Nuttelozen van de nacht

Onderwijs

- 04 **Vanaf volgend jaar vijf jaar studeren**
Over de tweejarige masters
- 08 **Een fakbar zou een goed idee zijn**
Studenten hekelen plaatsgebrek
- 10 **U hebt (g)één nieuwe mail**
Heeft de universiteit een spam-probleem?
- 15 **Kort**
Over onderwijs en onderzoek

Cultuur

- 27 **Discobar A Moeder**
Interview
- 30 **Rewind**
Wat we vroeger leuk vonden
- 32 **Jangocomix**
- 32 **dwars luistert naar ...**
- 34 **Logigram**
- 35 **Cultuuragenda**

Maatschappij

- 03 **Editoriaal**
- 12 **Moral Kombat**
Over moraliteit en games
- 16 **Het Marktsegment**
De *dwars*-portefeuille
- 20 **Internationale Editie**
Occupy Wall street en de klimaatbeweging
- 33 **UitgePERSt**
Satire
- 36 **dwars in ... Tirol**

Meer studentenparticipatie

editoriaal

De studenten die volgend academiejaar hun universitaire studies aanvangen zullen daar naar alle waarschijnlijkheid minstens vijf jaar over doen. Dat is het gevolg van de afspraak tussen de zes Vlaamse rectoren, verzameld in de Vlaamse Interuniversitaire Raad, om vanaf 2015-2016 ook in de humane wetenschappen tweejarige masters in te voeren.

Het is een goede zaak dat jongeren die de komende maanden een studiekeuze maken, weten waaraan ze beginnen. Een eventuele eerdere invoerdatum zou de huidige eerstejaars tot een onaangekondigd extra jaar studeren hebben gedwongen. Dat zoiets onaanvaardbaar is, vonden ook de Vlaamse studentenvertegenwoordigers – die van onze universiteit protesteerden het felst. Iets meer dan een week na een studentieke protestactie gericht aan de bestuurders van de Universiteit Antwerpen, kwam de VLIR terug op de beslissing om al in 2014-2015 met de verdubbelde master van start te gaan. Dat studentenparticipatie wél belangrijk is, werd zo nog maar eens bewezen, net als het feit dat top-downbeslissingen niet worden getolereerd.

Onze samenleving heeft nood aan groeperingen die vragen stellen bij overhaast en ondoordacht beleid. Er zijn vandaag voldoende voorbeelden die deze conclusie ondersteunen. Zonder apocalyptisch te willen klinken, er loopt in ons land heel wat fout op politiek, financieel en economisch vlak. Daarom is het belangrijk dat de studenten die

binnenkort met deze complex erfenis aan de slag moeten, zich vandaag al oefenen in een democratische en kritische benadering van wat 'het beleid' heet. Los van de vraag wie in het (ongevoerde) debat over tweejarige masters gelijk heeft, kunnen de studentenvertegenwoordigers van alle universiteiten dus niet genoeg worden geprezen voor hun inzet de voorbije weken. Jammer dat de voorzitter van de Gentse Studentenraad in Schamper enkel het eigen protest prijst.

Ook betreuenswaardig is het gebrek aan kandidaten wanneer aan onze universiteit studentenvertegenwoordigers verkozen moeten worden. Hierdoor worden sommige functies niet ingevuld, laat staan dat er een echte stemming plaatsvindt. Het valt dus te hopen dat het succes van de studentenprotesten van de voorbije weken twijfelaars overhaalt om zich bij de volgende verkiezingen kandidaat te stellen. De rector van Universiteit Antwerpen – nog zo'n functie waar blijkbaar weinig kandidaten voor zijn – beloofde dwars dat deze studentenvertegenwoordigers de komende jaren meer dan voordien betrokken zullen worden bij de invulling van de tweejarige masters. Zowel voor de academische overheid als voor de studenten zal het de komende jaren dus erg interessant worden, met naast de invoering van de tweejarige masters ook de integratie van academische hogeschoolopleidingen. Sinds de Bologna-akkoorden in 1999 is het hoger onderwijs voortdurend aan het hervormen. Als we willen dat die hervormingen op maat van de studenten zijn, dan zullen we ons moeten laten horen.

YANNICK DEKEUKELAERE, HOOFDREDACTEUR

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. *dwars* verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op UA-campusen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stadscampus. Dit nummer werd afgesloten op 20/11/2011. Oplage: 3.000 exemplaren. V.U.: Yannick Dekeukelaere, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen.

Hoofdredeacteur Yannick Dekeukelaere **Adjunct-hoofdredeacteur** Floris Geerts

Eindredactie Julia Stappers, Marlies Verhaegen, Max Neetens

Redactie Annelies Desmet, Bart Van Ballaert, Benjamin Theys, Celine Wuyts, Elias Storms, Elien Verschueren, Julia Stappers, Julie Snissaert, Lisa Van der Stock, Marlies Verhaegen, Max Neetens, Nick De Puysseleir, Rianne Toenhake, Yannick Waumans

Fotografie Alex Pina, Bart Goris, Benjamin Theys (verantwoordelijke), Isabeau Vogelee, Liza Van der Stock, Noemi Monu **ICT** Benjamin Theys **Vormgeving** Maarten Decaluwe **Illustratie** Sophia Simons **PR** Nikki De Grave **Cartoon** JangoJim **Drukkerij** Favorit **Werken mee aan dit nummer** CapitAnt, Linnea Palmer Paton, Maarten Inghels **E-mail** contact@dwars.be **Adverteren** adverteren@dwars.be **Website** www.dwars.be

Redactielokaal en correspondentieadres: *dwars* - studentenblad Universiteit Antwerpen, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht om ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

“DE KOMST VAN TWEEJARIGE MASTERS IS ONOMKEERBAAR” Vanaf volgend jaar vijf jaar studeren in humane wetenschappen

TEKST: YANNICK DEKEUKELAERE • FOTO: BENJAMIN THEYS & ELIAS STORMS

De kogel lijkt door de kerk. De rectoren van de Vlaamse universiteiten hebben een akkoord over de invoering van tweejarige masters in de humane wetenschappen. Al sinds 2005 wordt hierover onderhandeld. Keurt minister van Onderwijs Pascal Smet de plannen goed, dan tellen de masters vanaf 2015-2016 120 studiepunten, gespreid over twee academiejaren.

Ondanks onenigheid onder studenten, academici en beleidsmakers over de voor- en nadelen van tweejarige masters in de humane wetenschappen (zie kader) stond de komst ervan in de sterren geschreven. Al toen de Vlaamse regering het hoger onderwijs in 2003 volgens de afspraken van de Bolognaverklaring hervormde, pleitten sommige academici ervoor om het vierjarige systeem van kandidaturen en licenties te vervangen door een vijfjarige bachelor-masterstructuur. In maart 2008 zei toenmalig decaan van de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte Jef Verschuere in *dwars* dat slechts één masterjaar een fundamenteel probleem is dat al vóór de invoering van de vierjarige bachelor-masterstructuur werd aangekaart. “Maar Vanderpoorten (Vlaams minister van Onderwijs van 1999 tot 2004, nvdr.) had er toen geen oren naar.” Twee jaar later trad Verschuere's opvolger Bruno Trits-

mans hem bij: “Eén masterjaar is krap voor wetenschappelijke verdieping en een masterthesis van hoog niveau. Daarnaast bleek het ook moeilijk om internationalisering binnen een eenjarig traject te bouwen.” Bovendien was het doel van Bologna om een Europese onderwijsruimte te creëren door diploma's en opleidingen op elkaar af te stemmen. Omdat in de meeste landen studeren vijf jaar duurt,

had toen al een lampje moeten gaan branden. Overigens zijn tweejarige masters binnen de exacte wetenschappen al langer een feit. Behalve een verregaande herstructurering doorvoeren ook nog het aantal studiejaren verhogen, was in 2003 echter van het goede te veel. Hoewel de uitdagingen in het hoger onderwijs tien jaar later nog steeds legio zijn en academici de voorbije jaren sterk van

**“We gaan er
het beste van
maken”**

RECTOR ALAIN VERSCHOREN

mening verschillen, achten de rectoren de tijd nu toch rijp om de masters te reorganiseren.

GENT VOOR ANTWERPEN TEGEN

De reorganisatie wordt gestuurd vanuit de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR), waar de zes Vlaamse rectoren overleggen om zo gemeenschappelijke standpunten te formuleren en beleidsadviezen te verstrekken aan de minister van Onderwijs. Vanaf 2005 was de Universiteit Gent

“Het is niet zinvol de discussie te heropenen”

binnen de VLIR de grootste pleitbezorger van tweejarige masters. De Universiteit Antwerpen was bij monde van rector Verschoren, die de voorbije jaren de VLIR voorzatz, tegen het voorstel gekant. Hoewel de VLIR alle beslissingen normaliter bij consensus neemt, werd toch besloten alvast met de voorbereidingen op de tweejarige masters te beginnen. Daarvoor verzamelden de voorbije jaren de decanen van alle universiteiten zich per faculteit. Zij gingen in samenwerking met hun academisch personeel na hoe de verdubbeling van het aantal studiepunten in de masters kon worden ingevuld. Op dat moment waren de studenten onvoldoende op de hoogte van de plannen en stond een grote groep academici sceptisch tegenover de noodzaak ervan. Toenmalig decaan Verschueren verontschuldigde zich in 2008 in *dwers* voor het gebrek aan interactie met de studenten. “Door de huidige drukte en chaos in de academische

wereld ontsnappen er soms dingen op een onverantwoorde manier aan het aandachtsveld”, legt hij de situatie uit. Professor Sociologie Walter Weyns drukt in hetzelfde artikel dan weer zijn terughoudendheid tegenover de verdubbeling uit: “Eerlijk gezegd zijn de uitbreidingsplannen die nu her en der worden opgetekend in de Faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen er vooral gekomen onder druk van de omstandigheden, en minder omdat men studieduurverlenging echt wenselijk vindt, of omdat er een maatschappelijke behoefte toe is.” Ook Peter Reynaert, voorzitter van het Departement Wijsbegeerte, klonk drie jaar geleden niet erg enthousiast: “Voor de doorsnee student Filosofie, en zeker voor de avondstudent, die geen onderzoekloopbaan noch een onderwijs carrière ambieert, is een studieduurverlenging problematisch.”

VOORBEREIDINGEN ZONDER DEBAT

Ondanks de bedenkingen die vele academici de afgelopen jaren formuleerden, leert een rondvraag vandaag dat de meeste onder hen de ontwikkelingen positief inzien. Dat nieuwe optimisme kan deels worden verklaard door het vele werk dat het voorbereiden van tweejarige masters heeft gekost. Hoewel het grote debat over de verregaande hervormingen – ook de bachelors zullen worden herbekeken – nooit heeft plaatsgevonden, werden de tweejarige masters steeds voorgesteld als onontkoombaar. Daardoor hebben alle faculteiten en departementen veel energie gestoken in het opstellen van uitvoerige dossiers, zonder eerst vragen te stellen bij de maatschappelijke noodzaak

DE VOORSTANDERS: DE VLAAMSE INTER-UNIVERSITAIRE RAAD

- Tweejarige masters vergemakkelijken internationale erkenning van diploma's
- Ruimte voor uitwisseling en internationale projecten
- Garantie op diepgang en/of experimentele onderbouw van thesis
- Mogelijkheid tot specialisatie of op voorbereiding van loopbaan in onderzoek of onderwijs
- Praktijkcomponent, stages en de ervaringsgerichte opleidingsonderdelen vormen wenselijk onderdeel van leerdoelstellingen

DE TEGENSTANDERS: DE STUDENTEN-RAAD UNIVERSITEIT ANTWERPEN

- Geen debat over noodzakelijkheid
- Onduidelijkheid over kostprijs
- Studieduurverlenging doet democratisering teniet
- Alternatieven voor tweejarige masters niet onderzocht
- Geen eensgezindheid over verlening onder academische overheid

van zulke ingrijpende plannen. Vandaag voelen de academici die persoonlijk niet voor tweejarige masters gewonnen zijn, er dan ook weinig voor om ten strijde te trekken tegen de plannen waarvoor ze zelf de dossiers hebben opgesteld. In een reactie aan *dwers* laat decaan Letteren en Wijsbegeerte Bruno Tritsmans weten dat het hem “op een moment dat in de VLIR een beslissing bij consensus werd genomen, niet zinvol lijkt de discussie te ►

heropenen.” Hij voegt eraan toe dat de faculteit steeds een kritische houding heeft aangenomen ten opzichte van tweejarige masters en dat dat op geregelde tijdstippen op de faculteitsraad naar voren werd gebracht. Professor Kris Humbeeck zetelt ook in die raad en tekende als coördinator van de huidige master Literatuur van de moderniteit de nieuwe tweejarige master Taal- en Letterkunde mee uit. Hij ziet de mogelijkheid om extra basisvakken te programmeren, meer tijd aan de thesis te besteden, en een stage aan te bieden als belangrijke pluspunten. “Voorts denk ik dat het een goed idee zou zijn, om ook op masterniveau wat meer te gaan investeren in praktijkassistenten. En ik hoop dat de invoering van tweejarige masters gepaard zal gaan met de oprichting van een facultair stagebureau.”

FACULTEITEN STEUNEN TWEE JAAR

Ook de Faculteiten Politieke en Sociale Wetenschappen en Toegepaste Economische Wetenschappen hebben zich ondertussen helemaal ingesteld op een master van 120 studiepunten. Rudy Martens, decaan TEW, schaarst zich achter de voordelen die de VLIR formuleerde en vergelijkt een tweejarige master met een vol glas goede wijn in tegenstelling tot een half glas van één jaar. “Wat uiteraard niet wegneemt dat een eenjarige master ook goede studenten aflevert.” Dimitri Mortelmans, voorzitter van de Onderwijscommissie PSW, zegt dat zijn faculteit de bezwaren van de

studenten deelt. “Maar de uitgebreide lijst voordelen voor de studenten maakt dat we achter het

ORRY

idee van tweejarige masters zijn gaan staan.” De kritiek dat de master-na-master Internationale Betrekkingen en Diplomatie (IBD) na de hervorming een ‘gewone’ eenjarige master wordt, weerlegt hij met het argument dat deze opleiding voornamelijk zijinstromers uit andere richtingen aantrekt. “Voor de studenten Politieke Wetenschappen wordt de component IBD sterker uitgebouwd in de nieuwe structuur. Dus mikken we hier op een tweesporenbeleid.”

HET STANDPUNT VAN DE STUDENTEN

In het ‘Evaluatierapport uitbreiding studieduur omvang humane wetenschappen’ dat de Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS) op 27 oktober

van dit jaar publiceerde, luidt het dat “de VVS eveneens overtuigd is van de nuttigheid en zelfs de noodzakelijkheid van een uitbreiding van de studieduur omvang.” De VVS formuleerde wel twaalf waarschuwingen waarbij “de bezorgdheid over kwaliteit en waarde” centraal staat. Hun eerste aandachtspunt is de invoerdatum van de tweejarige masters. De voorbije maanden stond die gepland op het academiejaar 2014-2015, wat dus betekende dat studenten die dit jaar aan hun eerste jaar TEW begonnen, vijf in plaats van vier jaar zouden moeten studeren zonder dat zij dit bij aanvang wisten. Een tweede bezwaar was dat september 2014 te vroeg kwam, gezien de grote onduidelijkheid die nog steeds bestaat omtrent de invulling van een vijfjarige bachelor-master-

structuur. Ten derde maakte de VVS duidelijk dat de nieuwe masterjaren zich aanvankelijk moeten prefinancieren met een gevreesde kwaliteitsvermindering tot gevolg. Volgens het verslag van de

“De VVS vindt de uitbreiding nuttig en noodzakelijk”

Raad van Bestuur van de Universiteit Antwerpen van 28 juni 2011 zou de invoering van tweejarige masters de Vlaamse overheid 17 à 20 miljoen euro kosten, waarvan 2,5 miljoen voor de Universiteit Antwerpen is bestemd. Deze schatting lijkt echter aan de lage kant, aangezien ze gebaseerd is op de middelen die een instelling zou krijgen voor de 60

extra studiepunten die een tweede masterjaar per student meebrengt. Alle extra kosten die grotere studentenaantallen – een stijging van 3 procent volgens K.U. Leuven en UGent, cijfers die de VVS in twijfel trekt – impliceren, werden dus niet meegeteld.

STUDENTENPROTEST HEEFT EFFECT

Ook de Studentenraad Universiteit Antwerpen (SRUA) was fel gekant tegen de vooropgestelde invoerdatum van 2014-2015. Meer nog, SRUA is nooit een overtuigd voorstander van de her-

vorming geweest. Op 25 februari 2010 al is hun standpunt dat de noodzakelijke meerwaarde voor een verlenging van de masters enkel aanwezig is bij Taal- en Letterkunde “en dat deze noodzaak niet bestaat binnen de andere opleidingen binnen de humane wetenschappen”. Het mag dus niet verbazen dat Orry Van De Wauwer, studentenvertegenwoordiger in de Raad van Bestuur van Universiteit Antwerpen, vorige maand studentenvertegenwoordigers en leden van studentenclubs bijeenriep om een protestactie op touw te zetten. Met de eventuele goedkeuring van de studieduurverlenging begin 2012 in het verschiet was het namelijk hoog tijd om vergeefse onderhandelingen kracht bij te zetten met tastbaar studentenprotest. Ook via de VVS was reeds onder studentenvertegenwoordigers van alle universiteiten besloten om actie te voeren, hoewel ook onder de studenten van universiteit tot universiteit van mening werd verschild. Op vrijdag 4 november zaten de Antwerpse actievoerders voor het eerst samen in het

“Goedkeuring tweejarige masters begin 2012”

gebouw van Unifac aan de Kleine Kauwenberg, op dinsdag 8 november protesteerden ze ‘s middags al aan de Lessiuszaal boven de Agora, waar om 14 uur de Raad van Bestuur bijeen kwam. Onder de belangstelling van radio, televisie en geschreven pers uitten de studenten hun ongenoegen over de tweejarige masters in het algemeen en de invoerdatum ervan in het bijzonder. In de week daarop werd ook in Gent en Leuven geprotesteerd, niet

zonder gevolg. Op vrijdag 18 november besloten de Vlaamse rectoren van de VLIR namelijk dat de tweejarige masters er pas in het academiejaar 2015-2016 zullen komen.

DE TREIN IS VERTROKKEN

Hoewel ze met het jaar uitstel dus hun slag hebben thuisgehaald, blijven de Antwerpse studentenvertegenwoordigers ook vandaag tegenstanders van de tweejarige masters. “Omdat het debat over de noodzakelijkheid van de verlenging nooit heeft plaatsgevonden en er verder nog onduidelijkheden zijn over de kostprijs voor de instelling, maatschappij en studenten zelf”, aldus Orry Van De Wauwer. “De studieduurverlenging zal de geleverde inspanning voor de democratisering ook teniet doen.” Door de voorbije weken bij de VLIR de eis van de studenten om een latere invoerdatum te verdedigen en binnen te halen, weerlegde rector Alain Verschoren alvast de kritiek dat de ‘kleine’ universiteiten zich door de ‘groten’ onder druk hadden laten zetten. UGent was namelijk een groot pleitbezorger van september 2014 als startdatum. Hoe dan ook ziet het er naar uit dat de tweejarige masters er komen, ondanks de grote vraagtekens van Studentenraad en rector. “De trein is vertrokken, de komst van de tweejarige masters is in principe onomkeerbaar”, legt rector Verschoren zich erbij neer, maar hij vervolgt optimistisch dat “we er het beste van gaan maken. Het jaar uitstel gaan we nu gebruiken om de masters én de bachelors zo goed mogelijk voor te bereiden, ook door de studenten en zelfs alumni daarbij te betrekken.” ■

Vanaf dit academiejaar kunnen studentenverenigingen nog maar tot 22 uur gebruik maken van het studentenrestaurant. Volgens de letter van de wet kunnen bovendien slechts acht verenigingen een activiteit in Ten Prinsenhove organiseren. Dit toont aan dat er een tekort is aan polyvalente ruimtes op de Stadscampus. Op de Stadscampus kijkt men met grote ogen naar andere studentensteden. Nu de stad Antwerpen de Ossenmarkt *off limits* verklaarde voor activiteiten, dwingt men de clubs om zowat altijd in de plaatselijke kroeg te toeven.

Op de webpagina van de catering van de Universiteit Antwerpen staan de regels duidelijk uitgelegd. Het gebruik van het studentenrestaurant kan voortaan enkel tussen 16 uur en 22 uur. Uiterlijk om 23 uur moet iedereen weg en alles opgeruimd zijn. Er mag slechts één activiteit per maand plaatsvinden. Vermits er aan de Stadscampus, inclusief Unifac, 21 erkende clubs zijn, kunnen er zich wel eens problemen voordoen. Tot vorig jaar konden ook andere universiteitsgebonden verenigingen de resto gebruiken. Zo organiseerde ook *dwers* er de afgelopen twee jaar een quiz. “We hebben deze regels moeten invoeren omdat we anders een te drukke agenda hadden. Van de negen studentenactiviteiten, gingen er vorig jaar vier in november door”, zegt de coördinator van de studentenrestaurants An Op de Beeck. “Telkens we een activiteit laten doorgaan, moet ons personeel overuren maken.” Ook het het vroege einduur is op maat van het personeel. Zo staat op het web te lezen dat “onze mensen al om 7 uur beginnen te werken. Om ongelukken op de werkvloer te ver-

mijden, hebben ze uiteraard voldoende nachtrust nodig.” Kortom, Op de Beeck wil logischerwijs haar personeel zo weinig mogelijk belasten. Het betalen van de overuren wordt grotendeels goedgeemaakt door de clubs zelf, want vanaf 20 uur betalen zij de personeelskost. “Dat zorgt eigenlijk niet voor een grote meerkost”, zegt cantor van Nordkempus Kevin Snijers. “Vorige jaren betaalde je die kost vanaf 22 uur tot middernacht. Door de vervoegde eindtijd betalen we een uurtje meer.” Nordkempus kende vorige maand geen echte problemen bij hun jaarlijkse quiz. “Al maakte de strikte, vroege sluitingstijd het wel wat moeilijker,” voegt Snijers nog toe.

EEN ANTWERPSE THERMINAL

Deze nieuwe regelgeving toont het tekort aan lokalen aan. “Het is schrijnend dat er op de Stadscampus geen polyvalente zaal is, waar wij gebruik van kunnen maken”, zegt Snijers. Nordkempus moet volgens de cantor echt zoeken naar locaties voor het organiseren van de traditionele kerstbourgondeus of hun typerende kaarttoernooien. De Universitaire Parochie, Zomaar een dak, is een mogelijke oplossing, al is die niet structureel. “Daardoor wordt het typische studentenleven beperkt tot td’s, cantussen en caféavonden. Dat is jammer.” Bij Unifac nuanceert men het tekort aan lokalen. “Aan de Stadscampus is er inderdaad geen Konijnenpijp of De Spoed zoals aan de buitencampus”, zegt Unifac-voorzitter Maarten Vyncke, maar de aula’s staan tot 22 uur ter beschikking. De Universiteit Antwerpen treedt de Unifac-voorzitter daarin bij. “Men kan onze lokalen optimaal gebruiken”, aldus departementshoofd Student-

KEVIN & MAARTEN

“Het typische studentenleven wordt beperkt tot td’s, cantussen en caféavonden”

gerichte Diensten Bruno De Loght. Al vindt de Unifac-voorzitter wel dat er op de Stadscampus een ruimte voor studentenactiviteiten moet zijn. “Een ‘fakbar’ zou een mogelijke oplossing zijn. Nog beter is uiteraard iets zoals De Thermanal van de UGent”, zegt Vyncke. Daar liet de universiteit in 2008 een nieuw studentenhuus optrekken. Erkende studentenverenigingen kunnen er samen met de aanwezige apparatuur gratis gebruik van maken. In de examenperiode kan er in De Thermanal ook gestudeerd worden. Het beheer gebeurt door een student die als jobstudent in dienst is. “Zo’n initiatief zou inderdaad fantastisch zijn”, beaamt Kevin Snijers. De Universiteit Antwerpen is zich terdege bewust van het probleem, “maar voor

een Antwerpse Thermanal hebben we geen geld.” De Loght voegt toe dat de stad, Antwerpen Studentenstad en het Antwerps studentenoverleg al enkele jaren aan dit dossier werken. “Verder dan een denkpiste over een samenwerking zijn we nog niet”, aldus De Loght.

SAMEN NAAR EEN OPLOSSING

Bij Unifac is men nuchter: “Op korte termijn kan men dit niet verwezenlijken, want de Sociale Raad kampt nog steeds met een begrotingstekort.” Een eigen zaal, zoals ook de Leuvense Studentenraad LOKO, kan de koepel niet zelf bekostigen. Daar beheert LOKO de fuifzaal Albatros, die studentenclubs aan een studentikoze prijs kunnen afhuren. “Daarvoor hebben we gewoonweg niet genoeg geld”, zegt Vyncke. Bij Unifac vindt men trouwens dat de stad zulke faciliteiten moet voorzien. De Unifac-voorzitter wijst daarvoor rechtstreeks naar Antwerpen Studentenstad. Binnenkort verhuist deze vzw immers naar een nieuw gebouw aan de Kleine Kauwenberg, recht tegenover de K-blok. “In het toekomstige Huis van de Student zal er naast studentenkamers ook een polyvalente ruimte voorzien worden”, zegt Tom Olivier van Antwerpen Studentenstad. “Deze ruimte zal ideaal zijn voor activiteiten tot honderd personen.” Antwerpen Studentenstad vindt wel dat de onderwijsinstellingen zelf moeten zorgen dat hun studenten een plek krijgen om activiteiten te organiseren. “Voor grotere locaties voor bijvoorbeeld td’s kan de stad een inspanning leveren”, zegt Olivier. Die oplossing zal nog niet voor morgen zijn. “Al heeft de stad wel oren naar het project”, besluit De Loght. ■

U HEBT (G)ÉÉN NIEUWE MAIL

Heeft de universiteit een spamprobleem?

TEKST: BENJAMIN THEYS • FOTO: SARAH SCHRAUWEN

Wie in het begin van het academiejaar zijn webmail opent, komt telkens weer tot de vaststelling dat 90 procent van de mails die hij of zij ontvangt, niet van toepassing is. Van het boekverkopen in de eerste en tweede bachelor tot het organiseren van groepswerken, het zijn blijkbaar mededelingen die gedeeld moeten worden met de hele faculteit of zelfs de hele universiteit. Handig voor enkelen, een last voor velen? *dwars* ging op gesprek bij faculteitsdirecteur PSW Koen Pepermans en departementsverantwoordelijke ICT Paul Fremau.

Als het e-mailprobleem echt zo groot is als het klinkt, zullen beide heren wel overspoeld worden met klachten, maar niets blijkt minder waar. “We hebben eigenlijk amper klachten ontvangen”, stelt Pepermans. “We hebben er één ontvangen op de onderwijscommissie van september en één twee weken geleden.” Hetzelfde horen we bij Paul Fremau. “We merken wel dat het aantal zoekertjes in de studentenmailboxen steeds toeneemt, terwijl daar echt andere kanalen voor zijn.” Dat er veel mails worden gestuurd, hoeft volgens Pepermans geen probleem te zijn. “Kijk, wij zijn voor een open debatcultuur, en we vinden het belangrijk dat stu-

“Repressie moet echt de alerlaatste stap zijn”

denten met elkaar op een laagdrempelige manier met elkaar in contact kunnen treden. Mailen is daar een belangrijk onderdeel van. Het standpunt van de Faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen is en blijft: indien het niet de spuigaten uitloopt komen er geen maatregelen.”

SEND TO UALL

Een open debatcultuur, goed en wel, maar is het daarom nodig dat studenten met een simpele klik op de knop zomaar de hele universiteit kunnen lastigvallen met de meest triviale verzoeken en mededelingen, zoals onlangs “Wil je alsjeblieft mijn foto op Facebook *liken*?” Wat dat betreft, is Pepermans duidelijk: “Neen, natuurlijk niet. Daar zijn inderdaad andere kanalen voor, en misschien moeten we toch eens kijken of we de algemene vrijheid die er nu heerst wat moeten inperken. Als je enkel al binnen de Faculteit PSW mailt, gaat het al over een 1800 studenten.” Het Departement ICT is dezelfde mening toegedaan: “E-mail is in

principe een vrij medium, net zoals brieven trouwens. Daarnaast vind ik effectief dat studenten hun collega’s of een medewerker van de Universiteit Antwerpen moeten kunnen aanspreken wanneer nodig. We mogen van jonge volwassenen wel verwachten dat ze dit op een gepaste wijze en via de gepaste kanalen doen”, aldus Fremau. Indien het toch komt tot een inperking van het vrije mailverkeer, zou deze niet gelden voor studentenclubs en -vertegenwoordigers.

SOCIALE CONTROLE VERSUS REPRESSIE

Geen klachten betekent natuurlijk ook geen sancties. Maar stel dat er dan toch studenten zijn die het fatsoenlijk gebruik met de voeten treden, kan

WEBMAIL IN CIJFERS:

- **Aantal mails per dag:** 66.357/dag met een volume van 8.9 GB/dag
- **Percentage SPAM:** 7312 of 57% van de externe inkomende mails/dag
- **Aantal mailboxen:** 25.000
- **Mailbox limiet:** recentelijk opgetrokken van 40MB naar 512MB

daartegen opgetreden worden? “Er zijn voor zo ver ik weet nog geen sancties uitgeschreven, maar die zouden natuurlijk wel volgen indien iemand na een waarschuwing zou blijven zondigen tegen de reglementen”, zegt Pepermans, maar hij voegt er snel aan toe dat sanctioneren echt de allerlaatste stap moet zijn. “Zelfregulering en sociale controle van de medestudenten lijken mij nog steeds een beter idee.” Bij het Departement ICT hebben ze ook geen weet van sancties, al overwegen ze binnenkort wel om de toegang te beperken van een aantal studenten die grote hoeveelheden data downloaden via het UA-netwerk.

ANDERE KANALEN

De webmail blijft een kanaal voor acute boodschappen, niet voor alle andere. De universiteit en/of haar faculteiten moeten dus ook andere kanalen aanbieden aan studenten, zodat het mailverkeer wat ontlast wordt. Pepermans treedt dit bij: “Sommige dingen die naar ons worden doorgestuurd, zetten we inderdaad op de valven. Maar als we een aparte rubriek voor boeken voorzien, wie gaat daar effectief naar kijken?” De faculteit ziet daar ook een taak voor de studentenclubs weggelegd. “De studentenclub PSW heeft dit jaar haar eerste boekenverkoop georganiseerd, een initiatief dat we enkel kunnen aanmoedigen. Misschien dat dit op termijn al voor een gedeeltelijke oplossing kan zorgen.”

EXTERNE BALLAST

We hebben het nu uitsluitend over interne mail gehad, maar er zijn ook gevallen bekend van externe

bedrijven, zoals repetitorbureaus, die reclame maken via Webmail om studenten te lokken. Dit kan echt totaal niet voor Fremau. “Het universitaire mailsysteem is bestemd voor interne communicatie. Externe bedrijven behoren daar niet toe, daar zijn we duidelijk in” Hoe die externe bedrijven dan aan die mailadressen komen, daarvoor zijn enkele mogelijke verklaringen. Volgens Pepermans krijgen ze die vermoedelijk van een student of iemand anders verbonden aan de Universiteit Antwerpen. “Zo moeilijk is dat niet, dus het is een wonder dat dit niet vaker gebeurt.” ■

TIPS VOOR GEBRUIK WEBMAIL

- Laat je webmail doorsturen naar het Postvak IN van je meest gebruikte mailaccount: Klik in webmail op “Opties” en vervolgens “Regel voor Postvak IN maken”.
- Je kan ook webmail versturen vanuit je meest gebruikte account. Bij Gmail ga je bovenaan rechts naar de instellingen en vervolgens naar “Accounts en imports”.
- Om studenten van een bepaalde cursus te bereiken gebruik je best Blackboard. Je kiest een cursus, klikt links op “Communicatie” en vervolgens op “E-mail verzenden”.

MORAL KOMBAT

PROFESSORS POELS EN MALLIET OVER MORALITEIT EN GAMES

TEKST: YANNICK WAUMANS • FOTO'S: BART GORIS

Een korte vraag. Wie van jullie heeft er ooit 'Grand Theft Auto' gespeeld? En wie van jullie liep in dit spel agenten achterna met een kettingzaag? Iedereen natuurlijk. Nu, wie van jullie voelde daarna de drang om met de kettingzaag, zeg maar, de buurman te lijf te gaan? Echt niemand? Vreemd. Onderzoek naar de effecten van games toont nochtans aan dat je van gewelddadige games agressiever zou worden, emotioneel afgestompt, kortom een slechter mens. Veel games, en in het bijzonder de gewelddadige games, zouden immoreel zijn. Maar is de situatie wel zo eenvoudig? Kan je conclusies trekken uit de onmiddellijke effecten van games? En als de kinderen van vandaag zijn opgegroeid met games, krijgen we dan binnenkort een verdorven generatie? Professor Karolien Poels en professor Steven Malliet van de Universiteit Antwerpen brachten bij Acco Academic het boek 'Vice City Virtue, Moral Issues in Digital Game Play' uit, waarin zij samen met specialisten uit verschillende disciplines hun licht laten schijnen op de morele aspecten van videogames.

In De Standaard verscheen op donderdag 27 oktober het artikel: 'Geweldgames stompen af, effect van schietspellen op hersenen aangetoond'.

Christian Montag van de universiteit van Bonn leek te hebben aangetoond dat de delen van de hersenen die, gemeten onder een scan, actief worden na een emotionele respons op bijvoorbeeld beelden van een tragisch ongeluk, niet meer actief worden bij 'gamers'. De 'gamers' zijn jongens die minstens vijftien uur per week Counterstrike spelen. Anders Breivik en Hans van Tamsche konden niet uitblijven in het artikel, ook al waarschuwde Montag zelf voor het verband met echte gewelddaden. Het is een typerend voorbeeld voor het discours dat de media voert rond gaming. Er wordt bijna uitsluitend gefocust op het "game effecten debat", terwijl er veel meer onderzoek naar games gedaan wordt dan enkel naar de effecten ervan.

"Het is maar een spel"

MULTIDISCIPLINAIR

"Vanuit onze invalshoek, communicatie, zien we dat er toch wel een strekking aan het opkomen is die in heel die gewelddiscussie zegt dat je niet gewoon kan stellen dat *gaming* een effect heeft, zonder meer", verklaart professor Malliet. "Meer en meer mensen zijn het erover eens aan het raken dat als je over het effect iets wil zeggen, je

eerst zal moeten kijken naar hoe de spelers het spel eigenlijk beleven, met name hoe gaan zij om met het feit dat ze moreel verkeerde dingen moeten doen in het spel. Zolang we daar geen goed zicht op hebben, kunnen we over die effecten niet veel zinnigs zeggen."

Malliet en Poels zijn beiden werkzaam bij het Departement Communicatiewetenschappen. Karolien Poels deed haar doctoraat oorspronkelijk over de emotionele beleving van reclame, maar doet nu onderzoek naar de emoties en ervaringen van videogame-spelers, de betrokkenheid van die spelers, moraliteit en reclame in games. Steven Malliet bestudeert de sociale en culturele impact van digitale *game play*. Het boek kwam eigenlijk op vraag van Acco zelf. Het moest een boek over gaming worden, maar de invulling werd vrijgelaten. Er werd gekozen voor een boek over de moraliteit van games, maar de aanzet moest breed zijn, vanuit een multidisciplinaire aanpak. Malliet: "We zijn beginnen rondkijken wie er allemaal over moraliteit in games geschreven had en bleek dat daar, naast psychologen, bijvoorbeeld ook filosofen mee bezig waren. Welnu, als je meer naar die filosofische kant gaat kijken, kom je mensen tegen die niet alleen op het negatieve van games focussen, maar ook op mogelijks positieve aspecten."

ten. Ze stellen zich vragen zoals: kunnen wij eruit leren kritisch te reflecteren over bepaalde morele problematieken of kunnen wij zaken leren in een breder perspectief te plaatsen? Uiteindelijk gaan die vragen uit van hetzelfde onderliggende mechanisme als die negatieve effecten en dat is zeer interessant eigenlijk.”

Maar, legt Poels uit, het ging hem er niet enkel om ook de positieve aspecten te belichten. “We wilden moraliteit eigenlijk gewoon ruimer bekijken, want moreel gedrag gaat niet enkel om slechte dingen doen tegenover iemand anders. Games vormen gewoon een ideaal platform om moraliteit te bestuderen in al zijn aspecten en niet alleen in die gewelddiscussie.”

WE NEED YOU!

Malliet en Poels schreven voor het boek zelf, samen met Tom Thysen, een bijdrage over de mate waarin games kunnen aanzetten tot kritische reflectie. Ontwikkelaars kunnen dan wel trachten spelers te beïnvloeden, hen te laten nadenken over bepaalde al dan niet morele thema's, de speelervaring zelf is zo subjectief dat verschillende spelers het spel op andere manieren zullen beleven. Op die manier zullen de mechanismes van beïnvloeding aan sommigen volledig voorbijgaan. Ze bekijken twee voorbeelden: ‘America's Army: Special Forces’ enerzijds en ‘Grand Theft Auto IV’ anderzijds. Beiden zijn erg gewelddadige games en nemen een heel duidelijk standpunt in tegenover de Amerikaanse politiek. Zo wordt ‘America's Army’ volledig ontwikkeld door het Amerikaanse ministerie van Defensie en is het heel duidelijk een propagandamiddel. “Als je in Amerika woont, dat

spel speelt en er redelijk goed in blijkt te zijn, krijg je na een tijd een boodschap met de vraag of je niet zou overwegen je bij het leger aan te melden”, vertelt Malliet. ‘Grand Theft Auto IV’ daarentegen levert op iets subtielere wijze kritiek op het politieke apparaat in de States.

“Games vormen een ideaal platform om moraliteit te bestuderen”

Het mag dan over het overdragen van een politieke boodschap gaan, het heeft wel degelijk morele implicaties, verklaart professor Poels: “Politieke waarden, dat zijn sowieso ook morele waarden; hoe je tegenover andere culturen staat of je wereldbeeld in het algemeen. Als je het zo stelt is die politieke beïnvloeding zeker ook een morele beïnvloeding.” Hoewel het slechts om een verkennende studie ging, werd snel duidelijk dat voor beide games de politieke boodschap niet overtuigend werkt of bij sommige spelers zelfs niet aankomt. Met andere woorden, het is duidelijk dat wanneer we ons vragen willen stellen bij bepaalde ideologieën of morele kwesties die aan bod komen in een spel, we ons eerst vragen moeten stellen over de spelers zelf, hun waarden en morele overtuigingen.

IMMOREEL OF AMOREEL?

Het boek bestaat verder uit vier grote delen waarin de moraalfilosofie, de psychologie, de perceptie van games en een aantal casestudy's aan bod ko-

men. Het is interessant te lezen hoe in het eerste deel ‘voorstanders’ en ‘tegenstanders’ van games vanuit moraalfilosofische theorie hun standpunten verdedigen. Enerzijds heb je bijvoorbeeld Mark Coeckelbergh, die vanuit deugdethiek concludeert dat, hoewel we niet kunnen stellen dat games werkelijk agressief gedrag veroorzaken, ze zeker niet bijdragen tot de morele ontwikkeling van de speler en ze mogelijks zelfs schade berokkenen. In zijn stuk wordt het debat dan wel weggetrokken van de focus op de onmiddellijke effecten, maar de houding ten aanzien van games blijft negatief.

Aan de andere kant van het debat staat onder andere Marcus Schulzke. Hij klaagt aan dat de kloof tussen sociale wetenschappers en de mensen die ze beschrijven in hun theorieën vaak te groot is. “Theorieën beschrijven fenomenen op een hoog niveau van abstractie en kunnen op die manier particuliere ervaringen fout begrijpen of foutief voorstellen.” Spelers van games zullen zich vaak niet herkennen in de theorieën die door moraalfilosofen rond games bekokstoofd worden en een van de meest voorkomende (en waarschijnlijk zeer herkenbare) reacties is: “Het is maar een spel.” Een amoralistisch argument dat Schulzke verrassend genoeg omarmt. Hij begeeft zich hierbij mee in het debat rond gewelddadige games en stelt dat zolang geweld aangedaan wordt aan virtuele figuren er geen immorele daad gesteld kan worden. Het amorele karakter van games betekent echter niet dat ze niet moreel significant kunnen zijn. Games kunnen zo een soort gedachte-experiment vormen, waarin je kritisch kan nadenken over de morele kwesties die zich voordoen in het spel. Daarbij is het niet belangrijk of wat je doet ► in het

spel, in het echte leven moreel juist of fout zou zijn. “Omdat de handelingen die in de spelwereld genomen worden, amoreel zijn, is het begrijpen van het gedachte-experiment en er op de juiste manier over nadenken veel belangrijker dan welk pad je bewandelt. Zij die de capaciteit moreel te denken niet bezitten, kunnen games spelen zonder te beseffen dat de gesimuleerde acties immoreel zouden zijn, als ze echt waren, maar dat is bezwaarlijk de fout van het spel te noemen.” Een verfrissend

positieve kijk in de discussie rond gewelddadige games. Het debat blijft voorlopig nog open, maar het is goed te zien dat nieuwe disciplines zich in de discussie inmengen en de kloof met de speler steeds kleiner wordt.

En wat brengt de toekomst? “Games worden alleen maar realistischer. De graphics worden beter, de artificial intelligence, enzovoort. Dan worden die morele vraagstukken natuurlijk nog belangrij-

ker,” besluit Poels. “Binnen tien jaar kunnen we dan deel twee van ons boek uitbrengen,” grapt Steven Malliet nog. Lees dan dus zeker *dwars* 144 voor een vervol ginterview met professors Poels en Malliet. ■

PROFESSOR STEVEN MALLIET & PROFESSOR KAROLIEN POELS

Elektronische beats blijven zielloos

Of je nu houdt van elektronische muziek of niet, we kunnen het allemaal eens zijn dat de begeleidende beats vaak onmenselijk klinken omdat ze de kleine imperfecties missen waaraan zelfs de beste drummer niet ontsnapt. In de studio kunnen die beats tegenwoordig menselijker gemaakt worden door willekeurige ritmische fluctuaties toe te voegen. Onderzoekers aan het **Max Planck instituut** te Göttingen tonen in een publicatie in PLoS ONE aan dat de foutjes van een drummer over langere tijds-spanne gecorreleerd zijn en dus helemaal niet willekeurig. Bovendien werd aangetoond dat luisteraars veel liever luisterden naar muziek waarbij de beats op lange-termijn werden gecorreleerd. Dit is niet alleen handig om weten voor ontwikkelaars van muzieksoftware, maar biedt daarnaast ook interessante inzichten voor het neurofysisch modelleren van tijd.

Sportlelex

Hockey: **Felix Denayer** werd vorige maand uitgeroepen tot beste speler van België. • De nationale ploeg met Denayer en **Jeffrey Thys** speelt eind november en begin december Champions Challenge I. Als voorbereiding speelde België tweemaal tegen Groot-Brittannië (1-3 en 3-1) en Japan (2-2 en 4-2) • Zwemmen: **Elise Mathysen** is gestopt met zwemmen. Op de Spelen van Peking bereikte ze nog halve finales op de 100 m en 200 m schoolslag. • Voetbal (dames): In het Vlaams kampioenschap is **AUHA** er niet in geslaagd om de tweede ronde te bereiken. In poule met KU Leuven (9-0) en KATHO (0-4) werd tweemaal verloren. • Voetbal (Heren): **UA** is uitgeschakeld in het Vlaamse kampioenschap. In de poule verloor UA van KH Kempen (4-0) en VUB (2-4) • Basketbal (Heren): Het **UA-team** heeft zich met veel brio geplaatst voor de volgende ronde. In een poule met KH Kempen, KdG en KU Leuven won het al zijn wedstrijden.

Samenwerking met Chongqing University

Rector Alain Verschoren ondertekende 25 oktober een samenwerkingsakkoord met de Chongqing University. Hij deed dit tijdens een missie van een Belgische delegatie onder leiding van prins Filip in China. Chongqing is met haar 32 miljoen inwoners de grootste stad ter wereld. Bovendien staat haar universiteit hoog aangeschreven. "Dat we intensiever met hen kunnen gaan samenwerken, betekent veel voor ons. "In de toekomst zullen we studenten uitwisselen: Chinese jongeren kunnen naar Antwerpen komen, Antwerpse studenten kunnen voor een tijdje naar China trekken", vertelt Verschoren. Ook voor docenten en onderzoekers zijn samenwerkingen met de partneruniversiteit mogelijk. En dat is niet alles: "We halen de banden met China steeds nauwer aan. Zo coördineren we het Europese Erasmus Mundus-project en CONNEC, dat aan bijna tweehonderd Chinese studenten en personeelsleden een beurs geeft om in Europa te gaan studeren of werken, en omgekeerd."

kort

over onderwijs en onderzoek

TEKST: YANNICK WAUMANS

Zwarte gedode codeerd

Wetenschappers aan de **McMaster University** publiceerden recent in *Nature* het gereconstrueerde genoom van *Yersinia pestis*, een 660-jaar oude bacterie die destijds als de Zwarte Dood het leven kostte aan een tiental miljoen mensen. Bronmateriaal waren tanden en beenderen van slachtoffers begraven op het East Smithfield kerkhof rond 1348. De studie is vandaag de dag erg relevant aangezien *Y. pestis* tegenwoordig weer meer en meer opduikt.

Meesters worden masters

Minister van Onderwijs Smet speelt met het idee alle lerarenopleidingen te verlengen tot vier jaar en zo van alle leerkrachten masters te maken. Het is nog onduidelijk of het zou gaan om professionele of academische masters. Voorlopig zijn alle opleidingen, behalve die voor leerkracht hoger middelbaar onder-

wijs, bachelors van drie jaar. De opleidingen zouden ook anders ingedeeld worden en ze zouden allemaal gegroepeerd worden in 'Schools of Education'. Gesprekken worden momenteel met alle partners in stilte gevoerd.

HET MARKTSEGMENT

TEKST: LUCAS STOOPS EN MAARTEN AVONTS

Je kan geen krant openslaan of het ene bericht over de aandelenkoersen is al onheilspellender dan het andere. Investeerdere reageren op regeringstoespraken of kredietbeoordelaars verlagen schijnbaar zonder aanleiding de kredietwaardigheid. Hoor je het dan ook in Keulen donderen als men het heeft over flash crashes of schuld papier? Iedere maand verduidelijkt CapitAnt, de studentenvereniging die studenten wil inleiden tot en begeleiden naar de financiële markten, de werking van de beurs door het volgen van onze eigenste, compleet arbitrair samengestelde dwars-aandelenportefeuille.

De volatilititeit lijkt er niet op geminderd de laatste maand. Beurzen reageren bijzonder gevoelig op elk bericht dat in de media opduikt. Griekenland stond weer centraal de voorbije maand. George Papandreou, de voormalige Griekse eerste minister, besloot onverwacht om een referendum te houden over de hulp die Europa wil bieden. De beurzen verloren 4 procent van hun waarde door het nieuws. De politieke daadkracht van Europa blijft voorlopig nog even achterwege, hoewel nu de eerste tekenen van een gezamenlijke aanpak zich

tonen. De markten beginnen zich nu ook zorgen te maken over Italië. De tienjarige rente op Italiaanse obligaties steeg tot net geen 7 procent, wat door de markt als de absolute bovengrens wordt gezien voor een gezonde handel in deze obligaties. Onder druk van Europa trad ook Berlusconi af. Hij werd vervangen door de technocraat Monti.

JE ZET NIET AL JE GELD IN OP ÉÉN PAARD

Het spreiden van aandelen over verschillende segmenten is door de huidige turbulentie enorm belangrijk. Voor zulke spreiding houdt men best rekening met verschillende factoren. Zo kan men beslissen om niet al het geld in één en dezelfde regio te investeren, denk maar aan de grote ramp in Japan. Een ander facet waar men aandacht aan besteedt, zijn de valuta waarin men belegt. Alles moet namelijk in relatie staan tot de munt van het land waarin je leeft. Het helpt immers niets een waanzinnige winst te behalen in dollars als je met het omzetten naar euro terug op nul staat. Ook van groot belang is om niet alles in dezelfde sector te investeren. Zo kan de energiesector misschien heel interessant lijken, ze is tegelijkertijd erg onderhevig aan de economische conjunctuur. Andere

bekende mogelijkheden om je geld te spreiden zijn cash, obligaties, een spaarrekening, enzovoort. Het probleem dat zich stelt bij de meeste studenten is dat ze niet genoeg middelen hebben om te kunnen spreiden. Hiervoor bestaan echter oplossingen: zo zijn er producten die financieel veel toegankelijker zijn en waarin een samenstelling zit die voor een groot deel het product volgt. Zo heb je Belletjes die 1/1 de Bel 20 samenstelling volgt, en de iets bekendere NY-Nasdaq Composite die de technologiebeurs 1/1 volgt. Kort samengevat blijkt in deze volatiele tijden nog maar eens het belang van een goede spreiding. Beleggers die niet goed hebben gediversifieerd, kregen een mokerslag. Beleggers die goed hebben gespreid in obligaties, munten en vooral in cash hebben de laatste maanden goed overleefd. Hoewel in tijden van crisis alles crasht, zal een goede spreiding het risico dus eerder beperken. Aandelen blijven wel de activa bij uitstek, menen veel analisten. De waardering is aantrekkelijk, de dividendrendementen hoog en de winstmarges breken nieuwe records. Zij die nu in aandelen beleggen, moeten op voorhand wel vrede nemen met een volatiele portefeuille.

DE DWARSPORTEFEUILLE VAN DEZE MAAND: AGEAS & NYRSTAR

Ageas is een internationale verzekeraar die focust op Europa en Azië. Ageas is ontstaan uit het vroegere Fortis. De holding Fortis, die we kennen van vroeger, bestond uit een bank en verzekeraar. De bank is verkocht aan BNP Paribas en heet nu BNP Paribas Fortis. De verzekeraar is Ageas geworden. Het is ook Ageas dat alle rechtszaken en claims tegen het vroegere Fortis heeft meegekregen. Een verzekeraar int premies van zijn klanten. Deze belegt hij dan in vast rentende activa. Staatsobligaties zijn hierbij de favoriete keuzes voor verzekeraars. We hoeven er geen tekening bij te maken dat in deze tijden de obligatieportefeuille van Ageas zwaar onder druk is komen te staan. Met een grote blootstelling aan Europese obligaties krijg het aandeel van Ageas het zwaar te verduren de laatste maanden. Het management vond dat de koersdaling overdreven was en kondigde een groots inkoopprogramma aan. Het aandeel is de laatste twee maanden licht beginnen stijgen maar noteert nog altijd fors onder boekwaarde. De aanhoudende schuldencrisis

en de onduidelijke claims tegen het vroegere Fortis zorgen ervoor dat het aandeel van Ageas nog jaren onder druk zal staan. Desondanks zijn de verzekeringsactiviteiten op zich goed en zorgen ze voor winst.

Nyrstar is een metaalconcern dat zich vooral specialiseert in de productie van zink. Het is een relatief jong bedrijf, opgericht in 2007. Het bedrijf staat vooral bekend om zijn smeltactiviteiten. De nieuwe CEO van Nyrstar, Ronald Junck, besloot om voor een strategie van verticale integratie te gaan. Dit betekent dat Nyrstar zich niet enkel zal richten op het smelten van zink, maar nu actief zal ontginnen in mijnen. Het bedrijf heeft een grote kapitaalverhoging doorgevoerd en obligaties uitgegeven. Met dit geld worden actief mijnen over de hele wereld opgekocht. Het aandeel van Nyrstar heeft een hoge correlatie met de zinkprijs. Dit wordt ook duidelijk op bijgevoegde grafiek. Het aandeel van Nyrstar heeft, net zoals de zinkprijs, een flinke duik genomen de laatste maanden. Dit door de grote onzekerheid op de financiële markten door een vertragende wereldeconomie. ▣

bron: www.nyrstar.be

Portefeuille

De komende maanden zullen *dwars* en CapitAnt de beursgang van de volgende acht bedrijven opvolgen. Telkens zal CapitAnt haar met kennis van zaken toelichten wat er met de aandelen aan de hand is. Deze portefeuille is door onze redactie willekeurig samengesteld. Tot spijt van aspirant-beleggers wordt enkel teruggekeken en niet geadviseerd.

Apple Inc. (AAPL): 374,94 dollar

Umicore (UMI): 29,75 euro

Telenet (TNET): 27,42 euro

AB Inbev (ABI): 42,83 euro

KBC (KBC): 10,89 euro

Ageas (AGS): 1,23 euro

Nyrstar (NYR): 6,20 euro

Agfa-Gevaert (AGFB): 1,26 euro

FOTO'S: ISABEAU VOGEELEER

Pathos van de pathologie

TENTOONSTELLING WAARIN KUNST DE WETENSCHAP ONDERZOEKT

Nog tot 17 december gratis te bezichtigen in De Gauwzusters

Lange Sint-Annastraat 7

www.ua.ac.be/ars

De Internationale Editie

OCCUPY WALL STREET EN DE KLIMAATBEWEGING

Geen zichzelf respecterend blad zonder buitenlands nieuws, dachten wij. Elke maand bieden we daarom een buitenlandse student de kans zijn visie op de actualiteit te delen. Ditmaal trokken we naar New York, de stad waar maar geen einde lijkt te komen aan Occupy Wall Street. Toch is nog niet alles over het onderwerp geschreven. Linnea M. Palmer Patton volgt een master in Stedelijke Planning aan de Wagner School van de New York University en maakt daarnaast ook deel uit van het pr-team van Occupy Wall Street. Ze verzekert ons dat de nood aan protest hoog is en de komende maand naar aanleiding van de klimaatop in Durban, Zuid-Afrika zelfs nog zal aangroeien.

DE KIEMEN VAN EEN ACTIVIST

Onlangs wierp de Britse krant The Guardian een interessante vraag op: “Waarom verbinden de klimaatactivisten hun lot niet aan dat van de Occupy Wall Street protesten? De tijd dat demonstranten zich enkel tegen de zakenwereld uitspraken ligt al lang achter ons. Samenwerken aan een nieuwe eco-

nomie, één die laag scoort inzake vervuiling en hoog inzake menselijk welzijn, gelijkheid voor armere landen inclusief.” De toon was meteen gezet voor de campagne richting de volgende klimaatop van de Verenigde Naties.

Tijdens mijn eerste jaar als student raakte ik geboeid door de heisa rond de klimaatproblematiek en ontdekte ik de wereld van het activisme. Dat was een

aantal maanden voordat de klimaatbesprekingen in Kopenhagen van start gingen. Ik herinner me nog hoe ongerust we toen waren en wat voor hoge verwachtingen er wel niet werden gecreëerd. We waren ongerust omdat de wetenschap duidelijk was en de voorspellingen onheilspellend. Als we niets zouden doen om de klimaatproblematiek te verzachten zouden weldra miljoenen mensen gedoemd zijn te lijden, en een leven te leiden in extreme droogte of onder andere extreme weersomstandigheden.

We organiseerden ons, mobiliseerden en we zagen de wereldleiders komen en gaan. De resultaten waren ronduit teleurstellend, maar de klimaatcrisis bleef ook na Kopenhagen bestaan. Onze moeite mocht niet voor niets zijn en dus bleven we voort werken.

350 REDENEN TOT ZORG

Organisaties als 350.org bouwden een enorm netwerk uit. Jongeren en studenten zijn goed vertegenwoordigd in de organisatie. Onder hen ook wel iets oudere prominenten als Desmond Tutu die deel uitmaken van de ‘350 boodschappers’, maar bijvoor-

beeld onderwijsinstellingen kunnen zich evenzeer aansluiten als '350 school'. (*De organisatie ontvangt tevens met plezier "350 euro's" als gift, nvdv.*) De naam werd gekozen omwille van het feit dat wetenschappers een concentratie van 350 ppm CO₂ in de atmosfeer als veilig beschouwen voor de mens, terwijl we die grens ondertussen al ruim overschreden hebben.

"Steeds meer milieuactivisten zullen actief worden in Occupy Wall Street"

Al deze mensen zijn bezorgd om het klimaat en tonen zich bereid te werken aan een rechtvaardige en stabiele toekomst. Ik ben dan ook blij te kunnen zeggen dat organisaties als 350.org en andere milieugroeperingen hun volle steun betuigen aan Occupy Wall Street. Vanwaar die steun? Bill McKibben (*auteur en mede-oprichter van 350.org, nvdv.*) verklaarde het als volgt: "*Wall Street has been occupying the atmosphere.* Dat is waarom we nooit doeltreffend kunnen optreden tegen klimaatopwarming. Gold-

man Sachs ligt dwars, de hele industrie op fossiele brandstoffen werkt tegen."

Ik daarentegen bezet Wall Street omdat ik het ben dat geld onze politiek domineert. Ik ben het wachten op leiders die willen leiden, die bereid zijn andere keuzes te maken en niet enkel denken in termen van winst zat. Het is tijd voor ons om de dans te leiden, om ons te engageren en tegemoet te komen aan elkaar.

EEN PRIL HUWELIJK BEKLONKEN?

Overleg plegen met anderen is een centrale gedachte. Wij zijn bereid over alle partijgrenzen heen samen te werken om ons doel te bereiken. De klimaatproblematiek is namelijk een kwestie van sociale rechtvaardigheid, een crisis die hebzuchtig alle humaniteit miskent. Door hebzucht te verkiezen boven rechtvaardigheid maakt Wall Street elke betekenisvolle vorm van actie tegen de klimaatopwarming ongedaan.

Hier bij Occupy Wall Street zijn er al tal van acties gevoerd omtrent milieukwesties. De grootste acties

hier in New York waren gericht tegen het ontginnen van schaliegas, maar ook nationaal was er momentum. Twaalfduizend mensen demonstreerden aan het Witte Huis om te protesteren tegen de Keystone XL pijpleiding die fossiele brandstof zou transporteren van oliehoudende zanden in Canada naar Texas. Slechts enkele dagen later kondigde de president aan dat men het milieueffectenrapport van de pijpleiding diende te re-evalueren in termen van zijn impact op het klimaat. Dit was een ongelooflijk succes voor de milieubeweging en als de activisten op dit elan blijven doorgaan, denk ik dat steeds meer van hen actief zullen worden in Occupy Wall Street. ■

Wij danken Linnea M. Palmer Paton voor haar inzending. Voor meer info over de betreffende organisaties, zie occupywallst.org en 350.org

Je passeert elke lesdag duizenden mensen en plaatsen. Slechts een enkeling is meer dan louter figurant. Het is mijn ambitie om daar dit academiejaar verandering in te brengen. Elke maand ga ik voor *dwars* op zoek naar de verhalen van die dagelijkse passages en passanten. Deze maand ga ik op stap in de Seefhoek.

“Zware rellen tussen Koerden en Turken in Antwerpen-Noord”, “Brand door molotovcocktails in Turkse vzw”, “Seefhoek neemt recht in eigen handen”, “Samenscholingsverbod in Antwerpen na rellen”. De krantenkoppen logen er niet om: het rommelt in 2060. 2060 is de postcode die de eerder beruchte dan beroemde plekken Stuivenberg, Seefhoek, De Coninckplein en de Dam met elkaar verenigt. De stad probeert al enkele jaren met projecten zoals de Permeke Bibliotheek en Park Spoor Noord deze buurt op te waarderen. Vlot die opwaardering of moeten we ons bang laten maken door de recente berichtgeving? Ik pols bij enkele studenten die hier wonen of op kot zitten.

HET MEKKA VOOR JEROEN MEUS

Charlotte doet een MaNaMa Theaterwetenschappen en woont in de buurt van de Offerandestraat. Dit is een van de drukste winkelstraten van Antwerpen, en een van de goedkoopste. Voor 20 euro shop je hier een outfit bij elkaar. Ze vertelt me over de unieke sfeer die hier hangt: “Eigen aan deze buurt is dat het leven zich op straat afspeelt. Dat vind ik echt *vree wijs*.” “Zomer en winter staan er hier mensen op straat met elkaar te praten. De buurt is ook *übermulticultureel*, al is er een grote afstand tussen de culturen. Als buitenstaander heb je daardoor weinig last van onderlinge conflicten, maar zo weet je er natuurlijk weinig over.”

Dat viel ook Lisa, toekomstige Master in de Taalkunde, op toen ze in september in de Handelsstraat kwam wonen: “Toen ik de eerste keer met de tram hierheen kwam en uitstapte aan station Handel, dacht ik meteen: hier wil ik niet wonen! (*lacht*) Ondertussen ben ik verliefd geworden op mijn appartement en woon ik hier eigenlijk supergraag.” Lisa neemt me mee uit winkelen in haar

straat. Jeroen Meus zou hier zijn hart ophalen: viswinkels, groentewinkels, bakkers, slaggers en kappers zo ver het oog reikt. Vanaf een uur of vijf is het hier kappen lopen. Afrikaanse mama’s winkelen er luid kwetterend naast moslima’s met uitpuilende boodschappentassen. Vaak moet je je tussen keuvelende mannen een winkel binnenwringen.

IT’S A MEN’S WORLD

Na etenstijd verandert het straatbeeld. De wijk verandert in een *men’s only*-zone. Alle studentes die ik spreek, hebben strategieën om met de soms ongewenste mannelijke aandacht om te gaan. Isabel studeert Productontwikkeling en woont al haar hele leven in Antwerpen maar nog maar een paar maanden in de buurt: “’s Nachts ga ik bijna altijd met de fiets, dat is het beste, anders spreken ze je aan, wat soms wel vervelend is.”

Ook de twee ravissante zussen Shari en Kylie hebben gelijkaardige ervaringen. De zussen werden al een paar keer door een auto op straat gevolgd. Ze lopen dan altijd voorbij hun huis, zo komen de ke-

TEKST: ELIEN VERSCHUEREN • FOTO'S: ALEX PINA & ISABEAU VOGEELEER

rels in de auto niet te weten waar ze wonen. Shari, die TEW volgt, kan de mannen wel te baas: "Vaak spreken ze mij aan om de weg te vragen. Vroeger trapte ik daarin, maar nu niet meer. Die gasten kennen de weg hier waarschijnlijk beter dan ik". Ze lacht er smakelijk om. Minder leuk zijn de verhalen over de junkies die ze soms ziet. De meeste studenten storen zich niet aan de verschillende culturen, maar wel aan de verslaafden en de dealers, de Jambers-achtige figuren. Thomas solliciteert en is bezig aan zijn thesis. Hij woont samen met zijn vriendin vlakbij het Sint-Jansplein en ook zij wonen hier graag: "Ik woon al enkele jaren in 't Stad en sommige dingen zijn toch al verbeterd. Vroeger werd je op elk moment van de dag aangesproken door dealers op het De Coninckplein, dat is nu veel minder."

ONDERTUSSEN IN HET THEEHUIS

Van de conflicten tussen Koerden en Turken hebben weinig studenten iets gemerkt. In een poging om de buurt beter te begrijpen, ga ik op een vrijdagavond met onze kersverse fotograaf Alex, een

Erasmusser uit Madrid, op stap. Terwijl hij plaatjes schiet van de combi's en pantserwagens, wenkt de politie ons. Hij moet de foto's stante pede wissen. Als ik vraag waarom, zegt men dat het in dit geval, door de recente conflicten, niet mag.

"Na etenstijd verandert de wijk in een men's only-zone."

We wandelen tot aan de Turkse vzw waar men enkele weken geleden molotovcocktails binnen gooide. De secretaris komt naar buiten. Even denken we dat we nog meer foto's moeten wissen, maar hij vraagt of hij met iets kan helpen. Een roodharig meisje en een Spanjaard, hier? Tja, ik snap dat de man denkt dat we verdwaald zijn. Binnen krijgen we thee en vertelt hij over de gebeurtenissen. Hij benadrukt dat er in zijn vzw ook Koerden komen en dat het conflict dus niet louter over Koerden versus Turken gaat. Het is hier opvallend rustig, en dan niet van de stilte van voor de storm-soort.

De reden? De vaste bezoekers van de vzw zitten nu nog in de moskee. Aangezien het ons hier iets té rustig is, gaan we terug de straat op. De theehuizen, geen vzw's, zijn wel tot de nok gevuld. Gaan deze mannen niet naar de moskee of maken ze een uitzondering omdat Turkije vanavond moet voetballen? De massale politieaanwezigheid maakt er een vreemde wandeling van. Erasmusser Alex geeft zijn van vooroordelen gespeende mening over de buurt. Hij vindt het hier "nice and quiet".

Alle studenten zijn het erover eens: ze wonen hier graag. Dus, ga naar 2060. Ga om te voelen hoe het leven zich op straat afspeelt, ga er overdag voor de geweldige, goedkope winkels en ga er 's avonds voor die unieke mannen-onder-elkaar sfeer. Ook al is het er vuil en zit het er soms dik tegen, ga toch, want het is echt en wereldser als hier zal je het niet zo gek gauw vinden. Je bent maar zo bang, als je je laat maken. ■

OBER, ER ZIT EEN STUDENTENKORTING IN MIJN SOEP

Lekker en betaalbaar eten in de buurt van de universiteit

TEKST: JULIE SNISSAERT • FOTO'S: LIZA VAN DER STOCK

Ondanks de aversie tegen de hedendaagse kookhype, ging *dwars* deze maand op restaurantinspectie. We bezochten zes min of meer bekende eetgelegenheden rondom de universiteit, zelfs de buiten-campus ontsnapte niet aan ons kritisch en alziend oog. Onbevreesd voor de indigestie propten wij ons vol, als resultaat serveren wij u een overzicht van studentvriendelijke restaurants. *Buon appetito!*

'T INJASKE: VOORMALIG STUDENTENCAFÉ VAN WIKINGS

Dit kleine, gezellige restaurant is gelegen naast de legendarische Jean-Pierre. Conform onze verwachtingen en de uitstraling van het restaurant serveert 't Injaske traditionele, Vlaamse gerechten. Bij het binnenkomen heerst een rustige, zonnige sfeer dankzij de geeloranje tinten en Afrikaanse muziek. Bazin Myriam, ooit begonnen als barvrouw, is al 33 jaar actief in hetzelfde etablissement. Enthousiast vertelt ze ons over de geschiedenis van 't Injaske, dat vroeger dienst deed als studentencafé van onder andere Wikings. In 1996 werd het café omgetoverd tot eetcafé. Sociale Myriam doet al

eens graag een *klapke* met de klanten en dat is ook ons niet ontgaan. Haar publiek bestaat voornamelijk uit mensen van middelbare leeftijd, hoewel studenten het hier ook naar hun zin zouden hebben. 't Injaske biedt immers dagschotels (zoals een goeie steak met friet) voor de luttele prijs van €9,95. Voor zij die liever à la carte eten, zijn er vis, vlees en salades aan gevarieerde prijzen. Van de beperkte maar tevens voldoende uitgebreide menukaart zijn de huisgemaakte garnaalkroketten het summum. Ook de vol-au-vent heeft ons erg gemaakt. De traditionele Vlaamse keuken is misschien weinig uitdagend, maar voor studenten die willen genieten van mama's kookkunsten op verplaatsing is dit restaurant een echte aanrader. Ook Professor Walter Weyns is een fan.

Grote Kauwenberg 5, 2000 Antwerpen

BON-BINI: EINDELIJK NOG EENS EEN SIGARET NA DE MAALTIJD

Bon-Bini is een restaurant waarin je je even op reis waant. Marokkaanse sfeerlichtjes, gekleurde sierkussens en Indische of Afrikaanse beelden doen het Oosterse thema alle eer aan. De unieke menukaart is onderverdeeld in de vier oerelementen: water (vis), aarde (steak), lucht (gevogelte) en

vuur (wokgerechten). Verder vind je een mix van tapa's, vegetarische gerechten en huisgemaakte hamburgers. Ons oog viel op de fajita's: Mexicaanse *wraps* die je zelf kan samenstellen, met een keuze uit vlees, kip en scampi. De overige ingrediënten (guacamole, Mexicaanse bonen, zure room, sla, kaassnippers en *picco de gallo*) worden geserveerd in tapa-bordjes zodat je de nodige hoeveelheid zelf kan bepalen. Wij waren alvast zo enthousiast dat we onze fajita's niet meer dicht kregen. Het enige wat je nodig hebt om uit deze uitgebreide kaart te kunnen kiezen is een budget van €15-€20 euro en een immuunsysteem tegen keuzestress. Wat we jammer vonden, was dat onze nacho's met kaas, zure room en 'pikante pepers' aan de flauwe kant waren. Ook de bediening kon wel iets sneller, maar stalen zenuwen hadden we nu ook weer niet nodig. Het absolute hoogtepunt van dit restaurant was de rookruimte. Anders dan de meestal kille, kale en vooral koude ruimtes was deze kamer gevuld met kleurrijke kussens en knusse zetels. Ideaal om eindelijk nog eens te genieten van een sigaret na de maaltijd. Andere fans zijn professoren Heidi Vandebosch en Hilde Greefs.

Paardenmarkt 72, 2000 Antwerpen

T INJASKE

VIA VIA: VOOR STUDENTEN MET REISMICROBEN

Een reusachtige wereldkaart aan de muur, ontelbare reisgidsen en een toog versierd met Nepalese gebedsvlaggetjes passen hier allemaal binnen het wereldthema. Voor eenzame zielen of sociale individuen die openstaan voor iets nieuws zijn er zelfs reisgezelschapjes. De hele inrichting heeft iets van een *industrial loft*: moderne, strakke interieurelementen gecombineerd met hout en treden van roestvast staal. De hoge plafonds en lange bar creëren een immens ruimtegevoel, hoewel je tezelfdertijd niet veel moeite hoeft te doen om te ontdekken wat je burens aan het eten zijn. De wereldkeuken van dit restaurant serveert klassieke Belgische gerechten met exotische tinten. Wij testten de fameuze chili con carne met guacamole, cheddar, zure room en knapperige nacho's (€13). Een titanische portie waar onze magen net iets te zwak voor bleken. Verder is er een kleine vaste kaart met twee soorten pasta's, een seizoenssalade, warme en koude broodjes. Dit alles

BON-BINI

wordt aangevuld met een suggestiemenu, meestal seizoensgebonden. Hoewel hier geen (studenten) menu's te vinden zijn, ga je met een budget variërend van €9 tot €16 meer dan voldaan de deur uit. Het personeel, evenals het publiek, behoort tot de iets alternatievere scène van Antwerpen. Je vindt er jong en oud, koppels en enkelingen die tijdens de maaltijd tussen de boeken of achter hun laptop kruipen. De service verliep ontzettend vlot, hoewel het restaurant nagenoeg volzet was. Tip: Bionia met bloedappelsien.

Wolstraat 43 2000 Antwerpen

ENFANTERRIBLE: VLOT PERSONEEL IN EEN STRAK INTERIEUR

De houten bar met kookboeken geeft het strakke en moderne zwart-wit interieur van dit restaurant een klassieke toets. De tafels zijn gedekt volgens de regels van de kunst en je jassen worden aangenomen: het is hier, met andere woorden, *très chic*. Hoewel dit alles niet zo studentikoos lijkt, is dit restaurant een ideale plek om je vriend(in) of zelfs je ouders mee uit eten te nemen en te bewij-

VIA VIA

zen dat je wel wat anders kan en kent dan pinten pakken in De Prof. Enfanterrible is een "geüpgrade brasserie", aldus de bazin, waarin alles zelf gemaakt wordt. Je vindt er vleesgerechten van steak tot struisvogel, salades en verscheidene vissoorten voor een prijs gaande van €15 tot €30. Gezien de afwezigheid van een bestseller en een avondmenu, stellen we ons tevreden met de pasta van het huis: Carbonara Enfanterrible. Een unieke variant op de traditionele tagliatellecarbonara, ditmaal met San Daniele ham, kerstomaten, basilicum, mascarpone, ei en parmezaan. De tomatensaus van de tagliatelle al ragù (pasta met stoofvlees, maar dan zonder stoofvleessaus) behoorde veruit tot één van de beste ooit geproefd. Beide gerechten waren het ietwat lange wachten zeker waard. Wat ons verder nog verbaasde was dat dit strakke interieur voorzien was van fris, jong en goedlachs personeel, waaronder ook enkele studentjes.

Stadswaag 9/10, 2000 Antwerpen

ENFANTERRIBLE

MAMA MATREA: RUM, COCKTAILS, CHEAP FOOD... AND A PARTY

'Matrea', oftewel 'maytrea' verwijst naar de toekomstige boeddha die verlichting en een nieuwe samenleving, gebaseerd op tolerantie en liefde, zal brengen. Een zeer toepasselijke naam voor de sfeer van deze Zuid-Amerikaans getinte cocktailbar. Het interieur van Mama Matrea is samengesteld uit een wirwar van schatten die in de loop der tijd werden ontdekt op rommelmarkten of in antiekzaken. Elke tafel en elke zetel is verschillend, waardoor het geheel bijzonder sympathiek oogt. Verder tref je er een dj-installatie voor de befaamde *reggaenights*, salsa-avonden of doordeweekse feestjes. De zwele exotische wereldmuziek, en het alternatieve en multiculturele publiek en personeel maken van dit restaurant een unieke en gastvrije eetgelegenheid. Het is er uitermate druk, vooral op woensdagavond. De reden daarvoor is het concept 'volxkeuken': een hoofdgerecht met dessert aan de nietige prijs van €5. Deze woensdag kregen we een Boliviaanse wok met kip en groenten: *spicy* en *tasty*. Ook op donderdagavond

MAMA MATREA

kan je hier goedkoop eten: *all you can eat* taco-plezier voor €12. *A la carte* heb je een budget nodig tussen €8 en €12,50 om te kiezen uit de menukaart van deze Zuid-Amerikaanse fusionkeuken. Naast diverse vegetarische gerechten vind je er een ruim assortiment aan rum en cocktails. De Black Caipirinha is een echte aanrader. Zorg wel dat je op tijd komt, want de plaatsen zijn schaars!

Lange Nieuwstraat 13 2000 Antwerpen

DEN UIL: AAN TAFEL MET DE DERDE LEEFTIJD

Hoe ongewoon het ook klinkt, hier kan je elke dinsdag ontbijten aan €2. Den Uil biedt een traditionele Vlaams-Franse keuken, met een brede waaier aan keuzemogelijkheden. Er zijn diverse vlees-, gevogelte- en visgerechten, salades en seizoensgebonden maaltijden. De prijzen variëren hier van €12,50 tot plusminus €21. Enkel voor een reusachtig bord spaghetti betaal je het luttele bedrag van €9,95. Een beperkte keuze aan goedkope, klassieke cocktails en verwenkoffies maakten de menukaart voor ons net iets interessanter. Ver-

DEN UIL

der vind je een ruim assortiment aan pannenkoeken, gebak en roomijs. Of het nu hieraan ligt of aan de locatie is niet precies duidelijk, maar het moet gezegd dat dit restaurant voornamelijk mikt op de derde leeftijd. Het interieur oogt klassiek met gefaalde pogingen tot modernisering, zoals het gebruik van felgroene elementen. Wat wij vooral amusant vonden, was dat het personeelsuniform perfect paste bij de inrichting. Hoewel die fluo-groene tinten het geheel wat moesten opfleuren, toonde het overwegend saai en ongezellig groot. De enige dynamiek zat voor ons in de centrale visbokaal. Hoewel de oudere garde er die dag niet massaal samentroefte, was het zaalpersoneel toch bijzonder gestresseerd. Aan alle studenten van de buitencampus: neem gewoon ook voor 's avonds uw boterhammetjes mee of ga een keer een wafel eten met de bomma.

Doornstraat 246, 2610 Wilrijk

STRIJD TUSSEN VINYL EN VIOOL

Discobaar A Moeder rammelt op The Night of the Proms

TEKST: MAX NEETENS • FOTO:'S: HUSSEIN KAMEL & JORIS BULCKENS

Seal, Angie Stone en The Simple Minds spelen dit jaar op The Night of the Proms. Dat is niet bepaald nieuwswaardig. Wat wel onze wenkbrauwen de hoogte injoeg, was de aankondiging dat dirigent Robert Groslot dit jaar de show zou openen in samenwerking met Discobaar A Moeder. Studenten die opgroeiden in Antwerpen hoeven niet voorgesteld aan doorwinterde deejays De Ras en De Schele. Ze draaien

al sinds 2002 in heel A'pen plaatjes

aan elkaar: bruine cafés, bruiloften, Petrol, De Roma en Laundry Day, de heren doen het allemaal. Studenten die niet opgroeiden in Antwerpen verwijzen we graag door naar de vorige zin.

“Wij zijn een uit de hand gelopen cafégrap”

Ik ontmoet De Ras en De Schele in de lounge van het poepchique Manhattan Hotel in Rotterdam; de ene butler na de andere zweeft voorbij met zilveren kreeften en smokings uit kaviaar. We vallen op, en met we bedoel ik vooral De Ras, die in een rode wollen trui en knalgele sjaal een koffietje bestelt in het plat Antwerps en dan luidkeels de ene monoloog na de andere afsteekt. Zowel De Schele als ikzelf krijgen er amper een woord tussen, maar het lukt me toch af en toe om een vraag te stellen. Een vraag zoals deze, bijvoorbeeld:

Heren! Het pre-interviewonderzoek viel niet mee, bij jullie. Houden jullie iets achter?

Ras: Ja, wij zijn stiekem een rockband. Neen, we lopen nogal achter op dat internetgedoe. Al die sociale media, dat is allemaal goed en wel, maar

wij zijn daar helemaal niet mee bezig. Misschien dat er her en der op wat sites staat waar we spelen, maar dat voelt niet organisch aan voor ons. Onze pr-methode is simpeler: we gaan draaien op een feestje, iemand komt vragen (*roept nogal luid door de lounge*) “Oi, wie the fuck zedde golle?” en dan begint er iets te rollen.

Schele: Eén keer hebben we een flyer afgedrukt. Een A4-tje met onze naam op.

Ras: Onze facebookpagina is aangemaakt door een fan die onze naam verkeerd schreef. Discobaar A Moeder met één “a”, en we krijgen dat niet gerepareerd. Soms probeer ik te kijken hoeveel fans we hebben, maar dat is moeilijk, want ik heb zelf geen facebookaccount. Ik wil op alles antwoorden, en als je dan thuis komt van je werk en je hebt al die...

Schele: (*aanmoedigend*) meldingen ...

Ras: dan word je geforceerd om een nachtbraker te worden, hé. Een flessenpisser.

Schele: (*lacht*)

RARE MENGELMOEZEN

Hoe zijn jullie begonnen met Discobaar A Moeder?

Schele: Wij zijn een uit de hand gelopen cafégrap. Ras had vroeger een *reggae sound system*, Far West Crew, en ik ging vaak naar zulke feestjes. Je drinkt wat, je lult wat. Wij schepten voortdurend op tegen elkaar over de keigrave platen die we allebei hadden. Toen onze vrienden dat gepoch beu werden, zijn we in kleine cafés beginnen draaien

Ras: We speelden toen vaak in Borgerhout, in café De Kroon.

“Geef mij maar Black Sabbath gevolgd door Vader Abraham”

Schele: Neen, eigenlijk is dat Antwerpen. *(Er volgt een discussie over waar De Kroon ligt. De conclusie is dat beide heren vinden dat de andere te vaak zijn hoofd stootte als kind.)*

Ras: We moesten een naam hebben en ik vraag aan een van onze Marokkaanse drinkebroeders: “Weet jij geen naam, *Sjarel?*” Die kerel draait zich om en zegt: “Ah, gast, a moeder!” “Oh,” zei ik, “oké.” Het is ook fijn om een heel publiek onze naam te laten roepen. Duizend man staat ons daar dan te beledigen. Dat is zo’n beetje de sfeer die wij tweeweg brengen *(lacht)*. We leggen de lat speciaal laag, we bereiden nooit plaatje na plaatje voor. Als onze mix perfect is, is dat een gelukstreffer. Geef mij maar Black Sabbath gevolgd door Vader Abraham.

Schele: Wij gaan voor rare mengelmoezen.

Ras: *(kijkt verbaasd naar de Schele)* Dat is mooi

gezegd. We zijn zelf ook niet van de normaalste, neem ik aan. Ik heb al vaak genoeg mensen gehad die aan m’n haar trokken om te zien of het geen pruik is. Mijn echte naam is Ludwig, misschien dat dat iets te maken heeft met m’n weelderig haar.

Hebben jullie een doorbraakmoment gehad?

Ras Er zijn er véél geweest. Zeven jaar geleden stonden wij ook al in de Petrol. En de dag erna draaiden we terug op een trouwfeest. Dan weer Humo’s Rock Rally, en dan terug een bruin café. En dan bellen ze van het Sportpaleis! Luister, als Antwerpenaar maakt het niet uit of dat Disney on Ice of de Proms is. Het is het Sportpaleis, daar willen wij spelen. Als je dat niet doet, dan heb je daar spijt van.

Schele We hadden toch wel grote schrik. Gaan die mensen appreciëren wat wij doen, met onze obscure singeltjes en onze... *(onverstaanbaar, Ras spreekt er door)*

Ras Wij zijn over het algemeen niet zo bezig met waar we spelen, en of het wel een stap vooruit is. Wij hebben ook alletwee een job en een familie. Meestal is de regel: een week spelen gevolgd door een week rust.

Schele Eigenlijk is naambekendheid, door interviews of zo, helemaal niet gewenst. Dat betekent enkel meer feestjes die we moeten afwijzen. *(Buigt zich voorover naar de microfoon)* We zitten tot september vol.

Ras We kunnen dus wel kiezen waar we spelen. Trouwfeesten enzo, met *(begint ‘Lac du Connemara’ te neuriën en zucht dan diep)*.

Schele Die plaat hebben we met veel plezier in twee gebroken.

KIEKEVLEES

Hebben jullie er nog nooit over nagedacht om van Discobaar jullie fulltimebaan te maken?

Ras We zouden daar onze broodwinning van kunnen maken, ja, maar dan word je een vampier. Elke week van donderdag tot zaterdag het nachtleven in, we drinken meestal ook geen limonade, dat wordt te vermoeiend. Dat drinken is ook de reden waarom we altijd singeltjes spelen. Dan moeten we niet nadenken, het is gewoon het eerste liedje.

Hoe was dat voor jullie, die expliciet de lat laag leggen, om samen te werken met een gigantisch orkest?

Ras Je kruipt met iedereen rond de tafel om eens goed te brainstormen. Oorspronkelijk wilden we onze worstelpakken aantrekken om Robert Grosloc *(dirigent van NOTP-orkest II Novecento, nvd.)* uit te dagen.

Schele We wilden een soort van strijd orchestren tussen vinyl en violen, maar uiteindelijk was

het meer een symbiose tussen de twee.

Ras Ze geloofden ergens wel in ons. Onze show rammelt soms langs alle kanten, maar dat is ons visitekaartje. Wij waren misschien bang dat dat ging wringen, maar zij helemaal niet.

Schele Bij The Proms mocht de lat toch ook wel wat hoger, we...

Ras (*onverstoorbaar*) Op een bepaald moment be-

reik je je plafond wel. We kunnen wel met Groslot praten over wat we gaan doen, maar als je daar met zo'n gigantisch orkest zit en je kan allebei geen noten lezen, ...

Schele Ik kan dat wel.

Ras Ah, ja, juist. Ik onderschat u vaak.

Schele (*klagerig*) Dat doe je *altijhd*.

Ras Op de generale repetitie hoor je dan ineens

tachtig violen een liedje spelen dat je zelf hebt zitten neuriën. Dan heb je gigantisch *kiekevrees*. Dat is...

Schele Ja, dat is ...

Ras Plezant. Dat is plezant. ■

DE SCHELE & DE RAS

REWIND

wat we vroeger leuk vonden

Tekst: Rianne Toenhake

Sinterklaas in Nederland

REWIND Nicolaas van Myra. Nee, geen lampje dat gaat branden? Deze dan: Sint-Nicolaas? Niets? Desalniettemin danken wij aan deze man ons Sinterklaasfeest: Myra ligt in het hedendaagse Turkije en toen de Arabieren dit grondgebied binnenvielen, verhuisde zijn stoffelijke overschot naar het Italiaanse Bari, dat vanaf de 15de eeuw aan Spanje behoorde. En *voilà*, zo werd onze Sint uit Hispanje geboren.

PLAY Het begon elk jaar met de intocht van Pakjesboot 12: hoogtijdagen voor de adrenalineklieren. Nadat je 's avonds op het puntje van je stoel ging zitten om de prachtigste klanken uit je keel te laten vloeien dook je gespannen in bed. Tikten daar de hoeven van Amerigo? En was dat geschuif niet Zwarte Piet, die zich door de schoorsteen wrong? Uiteraard, want het is Pakjesavond. De stuntelige gedichtjes en een overdosis aan gescheurd pakpapier zijn nog steeds onlosmakelijk verbonden met de ontknoping van deze zinderende periode.

FAST FORWARD En dan, op de grote knie des vaders, versteend van de ontgoocheling, prevel je: "Hij bestaat dus niet?" Het besef droop langzaam binnen: iedereen had je voor de gek gehouden. Je voelde je belazerd. Langzaam ging het harde leven verder en leerde je omgaan met de desillusie. Maar toch, kauwend op een pepernoot, zie ik de maan schijnen door de bomen en droom ik stiekem weg: in een jutezak naar het zonnige Madrid. ■

Tekst: Julie Snissaert

Het waterpistool

REWIND Felgekleurde, plastic wapens waarvan je slechts de trekker moest overhalen om je 'tegenstander' zeiknat te maken, het lijkt een eenvoudig stuk speelgoed, maar het was duizend keer cooler dan het aloude tikkertje of verstoppertje. Wie nu precies de uitvinder van het klassieke waterpistool was, is onduidelijk. Wat ik wel weet, is dat Lonnie Johnson in de jaren 90 op de proppen kwam met de Super Soaker: een kolossale versie die meters ver kon spuiten. Niet alleen de kracht, maar ook het waterreservoir vergrootte. Jammer genoeg waren deze waterkanonnen een stuk duurder dan het klassieke model.

PLAY Hoe dichter je stond en hoe voller je waterreservoir, hoe beter, maar de onschuldigheid van dit alles veranderde al gauw met de opkomst van de Super Soaker. Onenigheid geschiedde immers snel: zij die een Super Soaker bezaten, domineerden het spel. De afstand die ze konden overbruggen, de kracht en de hoeveelheid water waren immens, vergeleken met mijn minipistool. Bijgevolg klaagde ik, zoals alle kinderen, steen en been om een nieuw wapen. Verwend als ik was, trok ik enkele maanden later met mijn gloednieuw verjaardagscadeau ten strijde.

FAST FORWARD Dat de huidige generatie kinderen nog met waterpistolen speelt, behoeft geen twijfel. Al gebeurt dat volgens mij dan wel vaker in de context van 'Call of Duty' of 'Bad Company'. Voor de oudere generatie jongeren zijn waterpistolen dan weer hét gadget op snikhete festivals. Misschien moeten we in dat geval wel opteren voor de klassieke minivariant. ■

DE NUTTELOZEN VAN DE NACHT*

CAFÉ DEN ENGEL

Maarten Inghels is dichter, schrijver en kroegtijger. Elke maand is hij, zoals Brel het ooit bezong, één van de nuttelozen van de nacht en bekijkt hij de bodem van zijn glas in een volkscafé.

Café Den Engel is wellicht het enige volkscafé dat op Google vier gebruikersrecensies krijgt en een rijtje sterren dat in de Gault Millau niet zou misstaan. Dat het aantal woorden van de recensies maar summier is, doet niet af aan het feit dat Den Engel een van de bekendste cafés is in Antwerpen. Eveneens kan het betuigen een van de oudste te zijn, aangezien de gelagtafels er pas verschenen rond 1900. De eerlijkheid gebiedt mij, als erkend kroegtijger, toe te geven dat ik nooit eerder café Den Engel binnen was geweest. Enkele zomers geleden heb ik wel even op het terras gezeten. Nog plakkerig van mijn herexamen spelling van het Nederlands – waar ik flagrant voor was gebuisd – zat ik te wachten op mijn redacteur die voor enkele optredens en het redigeren van mijn eerste dichtbundel was overgevlogen uit Portugal. Later heb ik begrepen dat mijn

debuut in de poëzie me veel meer heeft bijgebracht dan alle examens spelling aan de universiteit tesamen, maar dat wist ik toen nog niet bij een cola op het terras van Den Engel, dan bier in De Zeven Schaken ernaast, enzoverder. De Zeven Schaken en Den Engel pretenderen allebei veel politici na de gemeenteraad over de vloer te krijgen, niet onlogisch als beide cafés zich in de schaduw van 't Schoon Verdiep situeren. Doorgaans mijd ik plekken waar veel mensen samendringen om het hoge woord om ter luidst te voeren en de opluchting was dan ook groot wanneer ik op een van de eerste koude winteravonden in november een van de Lange Wappers die als 'onafhankelijke' zetelt zag marcheren richting Den Engel, maar dan middels een flauwe bocht toch voor De Zeven Schaken koos.

Niet onlogisch als je zag dat Den Engel goed gevuld zat met trouwe habitués. Twee dienstertjes vòr de toog en drie erachter hielden de commerce ferm draaiende als een ouderwetse kermiskoers, terwijl de grote stationsklok aan het pla-

fond vijf voor twaalf bleef aanwijzen. De legende wil dat het uurwerk als excuus dient voor alle drinkebroers die nog niet bij vrouwlief in bed willen kruipen. Alleen ervaren drinkers slagen erin de tijd geloofwaardig om te kopen.

Volkscafés zijn steevast gespeend van een grondige dosis symboliek die voor de buitenstaander onverstaaanbaar blijft. Sommigen zouden dit voor een kakafonie uitmaken, anderen fluisteren van erfgoed. Zo hangt er in Den Engel een delegatie aan petten van ordehandhavers van allerlei pluimage. Waarschijnlijk zullen enkele ingewijden daarvan de betekenis kennen. Ook de traditionele koebel voor de tournée general en plakaten uit een vorige eeuw zijn present, de bekendste is allicht het vergeelde 'Beteugeling van de dronkenschap' dat aan de muur hangt gespijkerd.

Nu de beteugeling van het roken op café met enkele reutels is gepasseerd, mag er ook weer eten geserveerd worden in kroegen. Meestal is het een microgolf-ovenspaghetti, maar hier serveren ze ook

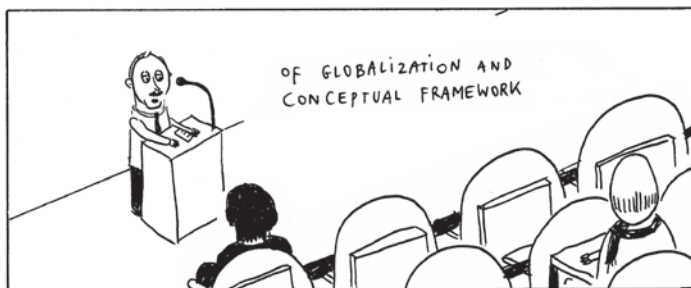
balletjes in tomatensaus aan een prijsje. Naast de oude Leuvense stoof hangen er ook uitnodigingen voor activiteiten, gesponsord door de 'spaarkas' die wordt gevuld door trouwe klanten. De aankondigingen doen me denken aan de vroegere 'buitenschoolse activiteiten' waarnaar de hele klas werd gevoerd, te jong voor het café, te oud voor knikkers, met een bus die al na de eerste bocht in de straat was aangedampt en stonk naar jongenszweet en snoep.

Maar door het raam zie je voor eeuwig en altijd de monsterattractie die de stad rijk is: de kathedraal die de boel gadeslaat maar niet veroordeelt. Behalve dan de dronkenlap die tegen haar gevel pist. ■

RESEARCH MONTHLY

JAN GOJIM.BLOGSPOT.COM

BY JAN GOJIM

dwars luistert naar...

'Blood on the Motorway' van DJ Shadow. Afgezien van de verfoeilijke intro is het de perfecte score bij een nachtelijke fietstocht door een ei zo na verlaten stad. (Floris Geerts)

'Pakt de velo' van Halve Neuro. Bekende hiphopbeats overgoten met Antwerpse flows met een vette knipoog. *Wa moet ne mengs meer hemme?* (Benjamin Theys)

'Daylight' van Matt and Kim. De opgefokte *indie-dancesound* van dit Brooklyns duo schalt nu al dagen door mijn hoofd. En toch blijft het telkens feest als ik de plaat opzet. (Yannick Waumans)

'NeverNever' van SBTRKT. *"And if I ever had the chance again... I would probably do the same."* (Annelies Desmet)

'Hang me up to dry' (en eigenlijk ook al hun ander werk) van Cold War Kids. Meer van dit op Studio Brussel en Facebook-groepen zoals StuBeu zouden minder leden hebben. (Marlies Verhaegen)

'Oni su' van Beogradski Sindikat. Militant ogende hiphop gebracht door een groep die zich de 'vakbond van Belgrado' noemt. Noem het gerust 'The Rudy De Leeuw Explosion'. (Bart Van Ballaert)

'Somebody That I Used To Know' van Gotye. Ondanks de tekst toch een nummer waar je gelukkig van wordt. Kernwoorden: artsy en Belgisch. (Julie Snissaert)

'Nightcall' van Kavinsky & Lovefoxx. Op de tonen van dit bezwerende electropop-nummer opent de poëtische *heist film* 'Drive'. Los Angeles zag er nooit mooier uit. Subliem. (Yannick Dekeukelaere)

**MISLEID DOOR FN HERSTAL
EMBRECHTS: "DE SCHAAL VAN HET
CONFLICT WAS MIJ NIET DUIDELIJK"**

DUITSLAND BELAST PENSIOENEN BELGISCHE DWANGARBEIDERS WO II

JOODSE GEMEENSCHAP VREEST LATE GASFACTUUR

**Clara Cleymans in De Standaard:
'Ik word steeds jonger'**
*Nuance in dwars: "Haar part-
ners worden steeds ouder"*

**Europa haalt langverwacht
kanon tegen crisis boven**

**Van Rompeuy geeft wereldlei-
ders boek over geluk**

**Oude linden Keyserlei
toch verwijderd**
**Radeloze manifestanten
kappen ermee**

**METALLICA EN LOU REED BRENGEN SAMEN
ALBUM UIT**
INSPIRATIELOZE FOLTERAARS GUANTÁNAMO REAGEREN VERHEUGD

**LETERME STAAT GARANT VOOR ARCO
BEURZEN REAGEREN NEGATIEF**

Logigram

Los het raadsel op met behulp van enkele tips en het volgende logigram. **Stuur vervolgens jouw oplossing met je studiejaar en -richting en rolnummer naar contact@dwars.be** of toon op vrijdag 23 december je antwoord aan de hand van een rooksignaal. Als het juist is, spelen we onder jouw naam mens-erger-je-niet om te bepalen wie wint. De winnaar nomineren wij voor de Nobelprijs voor de Wetenschap. Op de koop toe schenkt de Associatie en Stad Antwerpen de laureaat **cultuurcheques**. Ons rest enkel nog de toekomstige minister van Cultuur, Linda Schoofs te bedanken: waarvoor dank.

Het beste kot in België is dat van Jeanne Piens in Leuven. Er is echter één regel heilig voor de uitbaatster van de snoepwinkel: elke avond wil ze samen met haar studenten eten. Het enige excuus om dit te missen is hun wekelijkse hobby. Daarom wil Jeanne een weekschema opmaken, zodat ze weet wie er wanneer niet bij kan zijn. Zo'n schema maken is moeilijker dan gedacht, want ze heeft niet van iedereen alle informatie.

Eén ding staat buiten kijf: donderdag moeten de studenten zelf koken, want dan gaat Jeanne samen met een van haar studenten naar de yogales. De fietser onder de studenten gaat wekelijks naar de boekenclub, terwijl de studiebol, die op maandag naar zijn of haar hobby gaat, altijd een kwartier op de bus moet zitten. Koentje vertrekt dan weer later dan de autobestuurder naar zijn vrijetijdsbesteding. Jeanne weet nog van vorige week dat Betty pas na de repetities naar haar hobby gaat. Haar lievelingsstudent, Charles-Victor, gaat altijd te voet, omdat zijn fiets gestolen is. Welke student heeft welke hobby en wanneer en hoe gaan ze er heen?

student				vervoersmiddel				hobby			
Sam	Koentje	Charles-Victor	Betty	fiets	auto	bus	te voet	yoga	studentenclub	repeteren	boekeclub
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l

weekdag	maandag	1									
	dinsdag	2									
	woensdag	3									
	donderdag	4									
hobby	yoga	5									
	studentenclub	6									
	repeteren	7									
	boekenclub	8									
vervoersmiddel	fiets	9									
	auto	10									
	bus	11									
	te voet	12									

OPLOSSING DWARS 69

student	haarkleur	pintjes	partytrick
Barry	blond	8	handstand
Foempe	ros	18	vuist in de mond
Burt	paars	6	volkslied boeren
Loewie	bruin	10	portretteren

Had het juiste antwoord gevonden en wint de felbegeerde cultuurcheques: **Nathalie Van Praag**

weekdag	student	vervoersmiddel	hobby
maandag			
dinsdag			
woensdag			
donderdag			

CULTURACHEQUE
ANTWERPEN STUDENTENRAAD

December

2011

door Annelies Desmet

Zullen we even negeren dat het al bijna weer examens zijn? Uiteindelijk zijn het altijd bijna weer examens, dus als je daar rekening mee moet houden, ben je goed opweg de droogste jaren van je leven uit te zitten op de universiteit. En dat kan toch niet de bedoeling zijn? Speciaal voor jullie een mix tussen cultureel verantwoorde en onverantwoord bizarre activiteiten.

MOMU (28/10-19/02) • Dreamsuits • Ontwerpen van Nudie Cohn, de Rodeo Tailor van onder andere Johnny Cash en iconische Belgische entertainer Bobbejaan Schoepen. Deze legendarische Oekraïense ontwerper bracht een revolutie teweeg in de mode van country en westernmuziek.

CENTRAAL STATION (2/12) • Magiq Delux Opening Party • De legendarische Magiq Spiegeltent staat van 2 dec tot 15 jan in het Centraal Station. De meest unieke locatie en vlak bij de universiteit! De openingsavond belooft alvast een klepper te zijn. Dans!Dans!Dans! U heeft geen excuus.

SINT-CAROLUS BORROMEUSKERK (16-23/12) • Kerstconcert • WKatholiek, agnost of anti-kerk, het gebouw is een pareltje van barokke kunst. Philippe Herreweghe dirigeert twee symfonieën van Joseph Hayden voor onder de kerstboom!

UNIVERSITEIT ANTWERPEN (11/10-6/12) • Vila Cabral • Acht academische debatten over klimaat en ontwikkeling. Begin december 2011 onderhandelen onze wereldleiders over het vervolg van Kyoto tijdens de klimaatop in Durban, dus nog razend actueler dan anders. USOS selecteerde 8 actuele discussies over klimaat en ontwikkeling en goot deze in een debattenreeks.

MONTY (3/12) • Off Course • 'Off course', het resultaat van een workshop van Meg Stuart toont het gevoel niet meer op koers (*off course*) te zitten. Het dwong de acteurs samen te bewegen in onstabiele structuren en om nieuwe systemen van houvast te improviseren.

VLAAMSE OPERA (VANAF 16/11) • Tsjarodejka • Een ietwat onbekendere opera van Pjotr Iljitsj Tsjaikovski (1840 - 1893) die aan elkaar hangt van de contrasten tussen oud en jong, conservatisme en progressiviteit, publiek en privé.

UNIVERSITEIT ANTWERPEN (28/11 EN 5/12) • "Lachen - Wetenschappelijk denken over humor" • Want er mag ook gelachen worden! Lezingensreeks vanuit verschillende invalshoeken over humor, ironie, tragedie en nog meer menselijkheden. Een verfrissende thematiek.

PARKSPOORNOORD (4/12) • Wintermarkt • De komst van de winter betekent in geen geval een afscheid van ons geliefde ParkSpoorNoord. Een gezellige overdekte rommelmarkt en een Winterdorp (Cargo).

CINEMA (VANAF 26/10) • The Adventures of Tintin: Secret of the Unicorn • Duizend bommen en granaten, eenhoorns en nostalgie! Rep u naar de bioscoop voor een *straight-up-down* detectieve verhaal van onze Belgische trots.

DE ROMA (1/12) • Wereldaidsdagconcert • Omdat we tegen aids zijn en voor muziek, komen onder andere Roland, Helmut Lotti, Roy Aernouts, Sioen, Flip Kowlier, Jef Neve en de Zuidafrikaanse Amanda Strydom optreden. Na afloop zal onze alomtegenwoordige Axel Daeselaire wat plaatjes draaien. De opbrengst gaat uiteraard naar aidspreventie.

BOURLA (16-22/12) • Duister Hart • Ik ben verliefd op Josse de Pauw, dus alles van hem komt steevast in de Cultuuragenda! Na het gezprezen 'Onder de vulkaan', terug een schitterende samenwerking met Guy Cassiers.

PETROL (17/12) • F/S/A/R/ RUSTIE, NOSEDRIIP, CRAPPY BIRT ... • Flying/Saucers/Are/Real/ is zowat het vaagste feestconcept in Antwerpen van het voorbije jaar, maar perfect voor al wie zin heeft om met z'n hippe posse *polaroid-android stijl* goed hard te gaan. Snoeihard.

dwars in... Tirol

Foto: JOSEF GUTMANN

Zelf ook met een dwars in het buitenland? Stuur je foto voor 'dwars in ...' naar contact@dwars.be en maak kans op een Knack-abonnement van zes maanden.